

ДІЛО

ВХОДИТЬ ЩОДЛЯ ВРАЦІ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції І Адм.: 229-41
Телефон Друкарів: 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конт.: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лейон.
Прага „Діло“.
Рукописи не зворотимо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно: 5.00 зол.
Чвертьрічно: 15.00 „
Піврічно: 30.00 „
Річно: 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

№ 611

Французський парламент ухвалив фінансові повноваження для уряду Шотана.

Палата послів ухвалила 380-ма голосами проти 228-ох фінансові повноваження для уряду. У дискусії перед голосуванням забирали голос послі: б. міністр скарбу Рено, Бержері, Дюклоєс і мін. Бонне.

В год. 2.30 вночі палата послів після перерви почала знову наради, дискутуючи над законопроектом про повноваження, що складається лише з однієї статті такого змісту:

„Від 1. серпня 1937. уряд має право видавати декретами, обговореними на раді міністрів, усілякі постанови для репресій проти осіб, які маршують державний кредит, для боротьби зі спекуляцією, господарської відбудови, контролі цін, рівноваги бюджету і скарбу та оборони і контролі валют у касах французького банку. Палата послів має затвердити урядові декрети до 3-ох місяців від появи цього закону або на першому засіданні звичайної щорічної сесії.

Парламент відкинув дві поправки, опісля після дискусії прийняв законопроект. Нині вчором парламент збереться знову, щоби зайнятися есентуальними сенатськими поправками.

ВІДГУК ЗА ЛЯ МАНШОМ.

Цілий вчорашній день йшли наради між французьким і британським скарбом. Йшло про те, щоб утримати валютний договір 3-ох держав серед умови, в які попала Франція. Наряди йдуть і нині. М. ін. британська рада міністрів займається цією справою. На пополудневому засіданні палати громад треба сподіватись урядової заяви у французькій справі.

ВІДГУК ЗА ОКЕАНОМ.

Американський міністр скарбу перевів утбра розмови з фінансовим аташе французької амбасди та між експертами скарбу. Офіцій-

ні фінансові кола пильно слідкують за вістками з Парижа, але стримуються від коментарів. Півурядові кола твердять, що теперішня криза ає перерве франко-американської співпраці.

НАПРЯМНІ УРЯДУ ШОТАНА.

Французський прем'єр Шотан зложив учора перед палатою послів заяву такого змісту:

Уряд думає продовжувати дотеперішню закордонну політику.

Залишаємося вірні водночас нашим приятелям і Лізі Націй. Франція одностайна в своїх патріотичних настроях, певна самої себе і своїх приятелів, рішена стриматися від усіляких погроз і не піддаватися ніяким погрозам. Миру не купується уступками. Мир це вислів волі народів, які рішені його боронити й віддати всі сили для охорони своїх прав. Не занедаємо нічого, щоби

втримати на найвищій рівні стан оборонних сил краю.

У внутрішньо-політичній діяльності треба боронити вже довершеного діла. У суспільному поступі перерва не може значити стільки, що крок узад чи застій, але прилюдний інтерес вимагає, щоб уряд пропонував план акцій в чергових етапах. Уряд заповідає низку законів, як амністійний, пресовий, про реформу вивчання, низку розпорядків у діяльності хліборобства і т. д.

Уряд, що його покликали саме в хвилину поважної фінансової скрути, мусить ясно заявити прилюдній opinі, що нові суспільні реформи потягають за собою нові видатки й можуть бути здійснені щойно після оздоровлення фінансової і господарської ситуації.

Найпекучіше завдання це розпорядки, які вкоротили б всяку спекуляцію, врятували б запас золота та привернули бюджетову рівновагу.

Хмари над Далеким Сходом.

Японська преса повідомляє, що амбасадор Японії в Москві зложив на руки совітського уряду ультимат, домагаючися до 24. годин евакуації островів Большой і Сеннуфа на ріці Амур, що їх збройно зайняли совітські війська 19. червня.

Представник японського міністерства військових справ заявив, що вістки, немовби японці відобрали острови збройною силою, ще до цієї пори не potwierdжені, але завтра можуть статися правдивими. Евакуація тих островів е для Японії питанням престижу, бо вона не може допустити до совітської інвазії.

Представник японського міністерства за-

кордонних справ заявив, що квантунська армія приважує велике значіння до евакуації цих островів, але рівночасно приходить до висновку, що відібрати це збройною силою було би дуже поважкою справою. Японська дипломатія переконана, що цей інцидент буде мож-на розв'язати мирно, але має досвід, що всякі переговори зі Совітами нелегкі.

Уряд Манджу-Ко знову запротестував перед генеральним консулом ССР у Харбіні проти окупації островів на Амурі, а також проти численних інцидентів, до яких дійшло останніми часами на совітсько-манджурському кордоні.

До чого договорився Ван Зеланд з Рузвельтом?

Американський президент Рузвельт і бельгійський прем'єр Ван Зеланд оголосили спільну заяву такого змісту:

Президент Злучених Держав і прем'єр Бельгії мали нагоду розглянути ділання торговельного договору між обома державами і постанови у справі співпраці та стабілізації у валютній діяльності. Висліди розмов задовільні — вони виявили, що дві країни, між якими не може дійти до конфлікту і які не мають агресивних намірів, можуть розвивати торговельні зв'язки, зменшувати безробіття і підносити життєву стопу, не наражуючи своєї продукції. Такий договір може бути зразком і для інших

держав. Крім того оба держ. мужі розглянули господарські труднощі та перегони зброєнь. Злучені Держави хотять співпрацювати над відбудовою міжнародної торгівлі, над розв'язкою валютних питань і над порозумінням, що дозволило би зредукувати тягарі й небезпеки зброєнь або їх урегулювати. Необхідно виховати народи в мирному дусі, поширити і шанувати мирові договори та вести торговельну політику, що творила би мирні торговельні інтереси між народами. Рузвельт заявив, що він дуже задоволений з візиту Ван Зеланда, бо їхні розмови були дуже успішні.

ЧЕРЕЗ ПОСУХУ ПОДОРОЖІЛА ПАША
тому обезпечить негайно це велике майно від ог-
ню в Товаристві Взаємних Обезпечень

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20, тел. 205-47.

Протижидівська стихія в Польщі.

Львів, 30. червня 1937.

Напереломі недавніх довоєнних і післявоєнних часів видали поляки зпоміж себе дві маркантні політичні індивідуальності, але дві різні типи — Йосифа Пілсудського і Романа Дмовського. Майже ровесники, вони вийшли з того самого польсько-шляхотського середовища, що у трьох своїх поколіннях трьома великими збройними виступами протестувало проти вичеркнення Польщі з політичної карти Європи, головно проти царської Росії як тої держави, що анексувала найбільше польських історичних земель. Польські збройні спроби, щоб привернути правно-державний „статус кво“ скінчилися катастрофою, а то й ліквідацією створеного віденським конгресом злученого персональною унією з царською Росією пісусверенного Польського Королівства. Не задовольни поляки пісусвереністю на найбільшій частині польських етнографічних земель, вони жадали, щоб вернули їм на сході кордони історичної Польщі зперед 1772. р. Остаточно польська шляхта в Конгресівці і на „кресах“ йдучи за прикладом примиреної з Габсбургами галицько-польської шляхти, погодилася з Романовими та навіть стала їх підпорою за ціну особистих і станових користей і деяких національних уступок чи обіцянок. Дала полякам можливість матеріально розбудувати Конгресівку та створити там при допомозі німецького і жидівського капіталу доволі розвинений новітній промисловий осередок, а за ним і польське міщанство та робітництво.

В історичній Польщі жидівство у своїй масі не мало причини нарікати на тодішній польський режим. Використовуючи тодішню економічно-соціальну і політичну структуру, скупчені у міських геттах чи розсінені як арендарі-посередники та фактори шляхти на широких просторах аж по Дніпро і Двину, стали жиди дуже поважним чинником у державі, що свого часу дала їм більше прав, як ніодна західноєвропейська держава. Витворився навіть своєрідний тип польського жиди, що свою релігійну і расово-національну питомість плевав у своїх шкільних осередках — передовсім у Любліні, Кракові та Вильні — гуртуючи біля себе і жидів інших країв, передовсім німецьких. Не диво, що історична Польща мала серед жидів деякі симпатії і жиди не противилися її реституції. Не можна і говорити про антисемітизм у сучасному значінні серед тодішніх польських впливових кол.

Дві маркантні постаті найновішої польської історії — Пілсудський і Дмовський пішли у своїй політичній праці зовсім іншими шляхами. Пілсудський довгі літа працював у рядах польської соціалістичної партії, будучи одним з її найвидніших керівників. У цій партії було чимало членів жидівського походження, теж на найвидніших становищах, що стали співтоваришами праці Пілсудського і навіть його особистими приятелями. Звідти вийшов почин до збройної акції проти Москви, яку Пілсудський і його табір вважали непримиреним ворогом. Польщі та її державного відродження. Очевидно у такому особовому складі і в такій ідеологічно-політичній атмосфері для антисеміти-

Через свою знамениту якість здобули

ПАПЕРЦІ І ТУТКИ (повноватку)

„КАЛИНА“

СОТНІ ТИСЯЧ ВІДБОРЦІВ.

му не було пригожого підложка. І той табір, що не знав і не признавав примирення з Москвою, її остаточно розгромив, а його керівник Писиф Писудський став творцем і відновником нової Польщі та її першим маршалом.

У протиставленні до непримиренного ворога Москви — Писифа Писудського був Роман Дмовський рішучим речником польського примирення з нею. Беззастережний визнавець як сакро етнічного націоналізму бажав Дмовський поєднати польський і московський націоналізм, а у практичній польській політиці хотів об'єднати всі польські етнографічні землі в територіально-автономному однінші під скитром російських царів. Його становище було виразно спрямоване проти Німеччини, а навіть і проти Австрії, хоч тут поляки в Галичині створили собі державу в державі. Ця основна концепція Дмовського знайшла свій вислів у польському маніфесті великого Миколи Миколаєвича як головнокомандуючого російських військ у серпні 1914 р.

Об'єднання Польщі прийшло іншим шляхом, не тим, який проголошував Роман Дмовський, що має інші свої заслуги як голова польського Народового Комітету в Парижі і перший керівник польської демократії.

Та більші заслуги Р. Дмовського є в іншій ділянці, а саме як творця новачасного польського антисемітизму і рівночасно творця виразно протипольського становища серед польського громадянства. Зробив це він як ідеолог створеної ним народово-демократичної (вшехпольської) партії з її девізом: „Проти жида і проти українця“.

Знаємо що партію з галицького терену ще в довоєнного часу, анімає і з світової війни та в історії сучасної Польщі. Йшла вона завжди в авангарді проти наших змагань із гаслом „Нема Русі, єст тільки Польща і Москва“, підтримуючи у нас усіма засобами відоме москвофільство. Зміни в цьому нема і тепер.

Суперництво між Писудським і Дмовським скінчилося повною перемогою першого. Між

живими залишилися тільки Дмовський, але нині він дідає і до провідної у Польщі ролі після Писудського він уже непридатний. Польська народова демократія не має ким заступити Дмовського, бо ні Грабський, ні Рибарський, ні теперішній її керівник Белєцький їм знамням, ані авторитетом не рівня Дмовському.

Та ідеологічна спадщина Романа Дмовського залишилася не тільки у його партії, якщо йде мова про жида та українця. Її расову і національну нетерпимість перебравли інші польські політичні групи, за винятком соціалістичного табору. Не тільки хадєця, не лише робітничі філіварки ендеції, але і людовці, а в останньому році і творений полк. Коцом Обуз Зєднєчєня Народового (Озон). Вої вони станули асно на польському націоналістичному ґрунті, беручи собі навіть керівників (нпр. Рутковського) зпоміж учорашніх ще командантів народово-радикального крила ендеції. Заяви, які впали недавно на варшавському зїзді „Млодей Веє“ щодо жида і на станіславському воєвідському зїзді сільського сектора „Озону“ — тут з уст сенатора ген. Галіци щодо українців, не залишають ніяких сумнівів, що нова польська внутрішня політика піде у значній мірі за сучасними політичними зраками знад Шпрєї. Зокрема супроти жида.

Зрештою слідно всюди в Польщі якнайвиразніше протипольську стихію, що охопила вже величезну більшість польського громадянства та йде безупинно далі, а вишир і вглиб, перекинувшись наглядно і на польське село. Від кількох літ є ми свідками великих, а то й масових та кривавих бешкетів у різних містах та містечках центральної Польщі. Був і зорганізований краківським вшехпольським лідером інж. Добошинським збройний наїзд минулого року на жидівське містечко Мислєніце біля Кракова, якого епілог відбувся недавно у салі розправ окружного суду в Кракові. Вагагалі карні процеси на тлі протипольських чинних виступів і реакцій жида на них є частим нині явищем на поль-

ських теренах Польщі. Відомин цього чути в польському парламенті, а ще більше в європейській і американській пресі, навіть і в англійській палаті громад, де з приводу недавніх протипольських подій у Польщі була окрема інтерпелляція до міністра закордонних справ Ідена.

Жиди та їх світова преса і організації відплачують „око за око“ і в цей спосіб теперішній жидівсько-польський конфлікт поширюється далеко поза кордони Польщі. Не має він уже чисто економічного підложка, сягаючи далі, а саме у питання расизму. Борьба польських корпорантів з їх жидівськими товаришами промісця у лавках у високих школах і дальші бешкети з цього приводу є тільки своєрідним символом такого стану.

Пакта конвента частини жидівської парламентарної репрезентації під проводом сіоністичного посла зі Львова покійного нині Леона Райха з міністром Станіславом Грабським, одним із провідників ендеції, з 1925. р. давно не існують. І так не принесли вони жидам ніякої більшої позитивної користі. А при їх заключенні агадували з жидівської сторони про безспірні заслуги керівників світового жидівства для Польщі та її кордонів в часі нарад над повесними мировими договорами в Парижі.

Змінилися часи, обставини, цілі та настрої і замість здійснювати пакта конвента Грабського йде сьогодні крізь Польщу протипольська стихія, шоправда і не без вини самих жида, що часто-густо у польській політиці грали роллю Янкля з Міцкевичевого „Пана Тадея“.

Д-р Степан Баран.

В. НАГЛОЧ

2

Смарагдова дама.

(Довіщенька.)

— А яні висліди?

Бузько всміхнувся:

— Ше питаєш! Але тут, брате, треба бути небудьяким дипломатом та психологом. Шла моя метода — так мовити — психологічна. Всі славі Дон-Жуани, Казанови та інші Валентини здобували жінки передовсім тим, що були знаменитими психологами. У цьому секрет їх успіху: знайти славу сторону жінки. Завдяки своїй методі я не знаю невдач.

— Хто би був подумав, що ти такий психолог?

— Психологія це моя спеціальність. Найперше тигну „жертву“ за язик, довідуюсь про її слабощі і примхи, забаганки та чудацтва. Потім накреслюю собі її силуетку і план кампанії готую. Одним сам закручую голову, другим підсуваю інших. Перед ніжними жінками граю роллю „расового“ мужички, перед деспотичними „чортиними-вампам“ непорадливого асадаку. Вльондином для контрасту підсуваю перед оні брутєтів і нєзлєки... Життя, їй дорогий, це одна велика гра.

— Але ти грєєш її геніально! — крикнув з переконанєм.

— Геніальність це моя спеціальність — махнув неслєло рукою Бузько. — А в чому можу тобі допомогти?

— Я... — та ота моя пролєсна соромлєність чинув не дєлєла мені говорити.

— Кажі в'дєлєно. За секрет я ручу. Стїни мого бюра вух не їздєть. Анім — чого то вони не вислухєлєсь! Дєлєно оже можєть ослєжнєти.

І я розказав усе „йота в йоту“. Іван весело покляпав мене по плєчах:

— Тільки всього? Це легка справа! Стїльки, що пчихнути!

— Поможеш мені? — спитав я вєдувано.

— Алеж так! І то від зєвтра берємось до дєла. Не зєвєсь би я Бузько, якщоб вєс не злєчив!

Почєлєсь днї моєї солодко-трївожної мук. Іван запєвняв мєнє, що тепєр „прєслєдєжє“ терєн, а щоб мєнє без потрєби не хєлєловєти, подрєбнїє акції держєв у тєємнїцї.

Я помїтно успєкофєлєсь, але про науку до їспиту, що вєжє вєсїєв нєд кєркєм, не мєгло бутї й мєви. Я хєдєв, як і давнїше, дєжє чєстє до кїна, щоб глєнутї бєлєгєлєно нє зєлєноок. Я зєвєжєв прїтїм, що вєлєна дєвїтєлєсь нє мєнє лєскєвїшєм оком, чєсєм пїтєєтєсь нєвїть про фїльму або щєсь подїбнє. Чї не дїєлєлє вєжє тут Бузьковє рєкє?

Іван у свємє мєтрїмонїєлєномє бюрї мєв прєнї „по вухє“. А щє я й тєк бєйдїкуєв цїєлєм дїєлєм тє тїлькї і тє рєбїє, що мїєлєв про зєлєнї очї, Бузько подрєхєв мєнє помєгєти йєму в прєцї.

Тєк стєз я шєфєм прєпєгєдєлєнїє-прєсєвої акції Бєрє Бузько тє зємєтєлєсь у гєщє прєрїжнїх спрєв тєго бєрє. Клїєнтї прїхєдїлє, вїлєхєдїлє: Іван з успїхєм нє устєх рєзвїєзуєв трєгїчнїє конфлїктї, вєлїкї нєпорєзумїнїє, вїєзєв нєвїє вуєлїє, лєчїєв пїрєвнїє кїнїє. Я зєвєсь пїєсєтїє аєлїєк брєшурї, що мєлє прїєнєстї нєм силє-сїєлєнємє грєшєй, а мєнї гємїєнкє слєву (єк вєпєчєєв Іван). „Щє мусїть знєтї мєдєрнє жїєнкє, єкє жєчє подєблєтїєсь мєжчїєнїєм?“ бєлєзє вєжє гєтєвє до друкє, а дєлїє жєлєлїє свєоїє чєрєгї: „Єк стєтїє 105% мєжчїєнїєм?“, „Гємєр і крєсєк“, „50 нєй-крєсїєх лєбєвнїєх дїєстїє“ і т. д. Я прєдєкєувєв тєкї рєчї зї „стєхєнїєвськєю“ лєєлєєтїєстєю. Мєв

я нє думєцї, в нєблїжчємє чєсїє прїєстєпїтї до „Мєдєрнєго флїртє“ тє „Нєвєгїпєтєськєго соннїкє“.

Однєго гєрнєго вєчєбрє зєблєкєв я нєнєрє-кєм до паркє, щоб вїдїтхнєтї по їнтєєснїєвнїєй прєцї. Зєлєнєвнїє мїєєєцє дрїмєв нє нєбїє, а мєє сєрєє вєкєлєсуєлє мрїє про смєрєгєдєву дємє, кєрєлєєву мєгє сєрїє, що й Бузько нєзєбєрєм прїхїлїє до мєнє...

Нєрєз долєтїє до мєнє оєсємїтїєнїєй єлєт, дєбрє вїдємнїєй єлєт...

Я зєтрємїтїє і пїшєв нєвїшпїєнїєкї єглїєб єлєт. І тєм (нєхєй мєнє єєнїє грємїє бєлєт, єкїєй я бєлє дурнїєй!), і тєм (є, чємє мїєєєєчє нє зєпєчєє тєдїє пїд зємлєю?) я пєбєчєє нє одїєй лєєвчїєй єєнє-вєлєєсєу гєлїєкєу нє лєнїє сїлєнїєх Бузьковїєх грєдєй!

Нє зєнєю, що я вєжє потїм рєбїєв. Тємлєю тїлє-кїє, що нє друкїє дєнь, у бюрїє я (хєч єкїєй спє-кїєйнїєй і бєлєєкїєй з прїєрєдї) зрєбїєв Бузькєй лєкєлєнєм євєнтєрєу. Кїєлєєв крїєслємє, дєр пєпєрїє єжє дєкїє тєй нє вїкїєнєє мєнє зє дєрїє.

Тє я зєнєдєтє лєбїєєв смєрєгєдєву жїєнкєу, щєб тєк лєгкє дєтїє зє вїгрєнєу. Я тєк зєвїєтє пєрє-слєдєувєєв Бузькє, що єкїєнїє вїєнє зєчєєє, нє мєю бєємєєєєє рєдїєстїє і шєєстїє, що вїє лєкїєєє „мєю“ дємєу, а нєвїть помєжє мєнїє зєспїєрїєтїєсь з нєю. Я бєлє в єємємєу нєбїє.

В дєнь євєчєчєнїєй зєстрїєчїє з їєлєєлєм я кєпїєнїє кїтїєцїє прєгєрєнїєх бєгрїєнїєх (цїєм рєзєм я вїд-стєпїєнїє вїд трєдїєчїєнїєй бєрєнїє) рєжє і нєтєрпєчїєє жєлєє єємєю гєдїєнїєй вєчєрє. Тєчєю є тїєй гєдїєнїєй пєрєстєпїєєв я пєрїєє цукєрнїє „Оєєєє“ тє, єнїємїєнїє лєчїє єтєлєнїє, єлєєє єзє трємїєчїєм сєрєєєм і чєр-кєнїємїє цїєтєм нє ємєвєєєє мїєєєє. Мїєнїєєлєє єлєє гєдїєнїє, гєдїєнїє... Нє прїєхїєлє.

А нє друкїє дєнь я нє зєстєєв у бюрїє Івєнє тїлькїє тєкє зєлїєєкєу вїд нєгєю:

— „Дєрєгїєй! Вїбєч, що вїєкїєлєєєю

Заява румунського міністра закордонних справ.

Румунський міністр закордонних справ Антонеску зложив представникам польської преси таку заяву: „Польсько-румунський союз є вислідом глибокої схожості інтересів обох

держав. Глибину й силу почувань, на яких цей союз побудований, висловлено в цих незабутніх днях, коли ми відчували, що оба народи стали одним через злуку сердець.

ПЕРЕД ЛУГОВИМ СВЯТОМ.

КОМУНІКАТ ВЕЛИКОГО ЛУГУ У ЛЬВОВІ.

1. Головна Старшина повідомляє всі луго-ві т-ва й українське громадянство, що Лугове Свято відбудеться дня 4. ц. м. без огляду на йогоду в Луговому Городі.

2. В понеділок 5. ц. м. відбудеться Зїзд відпоручників Лугів, тобто Заг. Збори Великого Лугу; Луги зголосять делегатів на Зїзд (1 на 30 членів) через Пов. Луги, де їх нема — безпосередньо.

3. Луги виїздять на Свято фірами, з дальших околиць поїздами, зокрема там, де Пов. Луги зорганізували поїзди.

4. Луговики беруть на час побуту у Львові харчі. Нічліги для делегатів і луговиків, що залишаються у Львові, забезпечені.

ПОЇЗДИ НА ЛУГОВЕ СВЯТО ДО ЛЬВОВА.

На Лугове Свято до Львова їдуть тільки отсі поїзди:

3 Тернополя виїждять поїзд 4. липня ц. р. в год. 1.15 і буде у Львові на станції Львів-Підзамче в год. 3.54. Поїзд вертається зі станції Львів-Підзамче в понеділок

5. липня в год. 20.40, у Тернополі буде у вівторок в год. 0.20. Хто хотів би їхати тим поїздом, має зголоситися у повітовій луговій канцелярії, Тернопіль, Міцкевича 3. Білет в обі сторони коштує 3 зол.

Броди — поїзд відїждить у неділю 4. год. 2.09 і в на станції Львів-Підзамче в год. 4.32. Вертається зі Львова-Підзамче в понеділок 19.10 і в Бродях 21.04. Зголомшуватися до того поїзду в „Повітовому Лузі“ в Бродях.

Копичинці, Чортків, Бучач — Іде один поїзд. Виїздять у суботу 3. а Копичинці в год. 21.25, в Чорткові в год. 21.56, в Бучачі в год. 23.17, на станції Львів-Перезелівка в неділю 4. в год. 5. Поїзд цей вертається в понеділок 5. зі станції Львів-Перезелівка в год. 18.25, в Бучачі в год. 19.10, в Копичинцях в год. 0.24 по півночі, в Чорткові в год. 1.50, в Копичинцях в год. 2.20. Білет коштує зі всіх станцій 7.70 зол. в обі сторони. До того поїзду зголомшуватися в Копичинцях до голови „Пов. Лугу“ д-ра В. Бабія, в Чорткові до голови „Пов. Лугу“ м-ра В. Шеварка, в Бучачі до голови „Пов. Лугу“ дир. С. Ничинського.

З інших станцій поїзди не їдуть. А хто хоче їхати цими поїздами, має зложити якнайскоріше гроші на білет.

За зміцнення польського елемента в Галичині.

НОВИЙ ВИСТУП ГЕН. ГАЛІЦІ.

В Тернополі відбувся у вівторок 29. ц. м. окружний зїзд сільської організації ОЗН при участі коло 1.500 делегатів з тернопільського воєводства. На цьому зїзді виголосив довшу промову сен. ген. Галиця та зясував ще раз „відношення“ ОЗН до українців.

Ця земля — говорив генерал — переділяла Річипосполитою і західної культури, полита віками ціною польською кровю, що плила потоками в обороні цивілізації перед східними наїздами. Від війн, аж по Задвіря в 1920. р., поколом клалася тут польські серця, жертвенними костирями ставили таму ворогам. Польський стан посідання не вдирався сюди, не викидав нікого, але навпаки, трудом і потом творчого зусилля органічної праці постійно збільшував загальне матеріальне майно. В ім'я традиційної великодушної толеранції, якою завжди відзна-

чається польський нарід, польські руки ніколи тут не простягалися по нічне чуже добро. Простягнені були вони завжди до братнього стиску, до згідливості співпраці всіх мешканців над виворенням збірного інтересу. Отже прав до цієї землі польський нарід не присвоїв собі. Окупив ці права ціною крові й поту в ході століть, — а сьогодні, в добі власної державності, є й залишитися на правах господаря.

Як господар цієї землі польський нарід здає собі теж справу з обов'язків, які відповідають його правам. А в черзі обов'язків першим обов'язком є стороження, щоби існуючі на цій землі національні окремішності не виступали поза рямцями братнього громадянського співжиття, щоби не зверталися проти інтересів польської держави і щоби в ніякому напрямі не були використовувані для копання пропасти і ширення ненависті між нами й українським населенням.

Покликавшись на свою промову у Станіслава ген. Галиця ствердив, що ОЗН вповні доцільно вагу українського питання на південно-східних землях та що не відсувається від того,

СТОМАТОЛОГ-ДЕНТИСТ

Д-р Ст. Дмоховський

Львів, ул. Сикстуська Ч. 35.

Лябораторія рент.-технічна
год. прийняття 9—12, 3—6.

щоби це питання підняти й у відповідній хвилині найде відповідну розв'язку цієї наболілої справи. Вашим, товариші, завданням буде облекшити цю акцію таборів. Консолідувати всю тутешню польську опінію, ви мусите якнайскоріше до старити нам річеві і основні елементи, щоби випрацювати підстави тривкої державної політики супроти українського населення. Можу запевнити вас, що ваша праця в цьому напрямі стрінеться з повним зрозумінням і повною піддержкою табору. Ці елементи повинні випливати перш усього з природних і суттєвих польських потреб в культурній і суспільній діяльності. Те саме в ще більшій мірі торкається й господарської діяльності. Тут теж мусить бути вислів не тільки відпорності польського господарського чинника, але перш усього й його активна постава й активна участь в господарських діяннях у всіх напрямках, головню у праці на селі. Тут на цій діяльності польському елементові не вільно давати спихати себе виключно до оборонної ролі. Бо найуспішнішою, найдоцільнішою обороною є сильний перехід до активної, творчої господарської акції, з вірою, що не зважаючи навіть на найбільші труднощі можна власними силами витворити міць, здібну до відпору й здобування позитивних вислідів.

Ваша конкретна, однозначна й якнайвидачніша участь в починках і діяннях усіх без винятку польських культурних, суспільних і господарських центрів є невіддільною передумовиною спільного з цілим табором прискорення рішень української проблеми. І як питання збільшення кількості землі в руках польського хлібороба і справа уможливлення йому здорової та раціональної продукції, справа розвитку польської кооперації, розбудови сільської торгівлі й ремесла, розбудова народного промислу, справа відповідної кредитової обслути для хліборобства і низка тим подібних справ — ось напрями, якими йде акція нашого табору. Зрозуміла річ, як у великій мірі повинно це причинитися до піддержки, підтримки і зміцнення ваших праць на селі на цьому терені.

Так схоплена праця у напрямі здвиження і зміцнення польщини на Тернопільській Землі в духовій і матеріальній діяльності, має для цілості інтересів держави ще одно далеке значіння. Творить вона перешкоду проти просякування зпоза кордону комуні, яка своїми сітями хотіла би сягнути в глиб нашого публічного життя. Кожний поляк повинен пам'ятати завжди про одну велику правду: Умовиною кожного матеріального добра та здобуття його для Польщі — це об'єднання під одним прапором.

ПРОБУДНИК КУБАНИ.

Пам'яті великого патріота Миколи Рябовола
(1883—1919).

Імя Миколи Рябовола, колишнього голови Кубанської Краєвої Ради, безперечно належить до тих великих імен нашої новітньої історії, які повинні знати кожний свідомий українець. І коли до цієї пори так не сталося, то винною цьому великі простори України, головнож бурхливі революційні часи.

В історії боротьби за українську державність Рябовол займає окреме місце: У часі державницького зриву галицьких діячів і наддніпрянців над рікою Кубанню виринула велична постать українського козака-кубанця, Миколи Рябовола. Завдання цього діяча в той час було найтрудніше: Кубань, Ставропольщина, Чорноморщина та інші наші північно-кавказькі землі в часі національно-визвольного зриву розпоряджалися буквально одиницями свідомої української інтелігенції, при повній невідомості маси. Правда: хоча український народ і українське козацтво в той час на Кубані не мали національно-політичної свідомості, то все-ж там була глибока українська стихія і досить живі козацькі традиції.

Треба було весняного подуву революції 1917 року, щоби український північний Кавказ почав національно пробуджуватися. На лихо на Кубані і на Дону почали зосереджуватися ті російські сили, що організували відоому добровольчу російську армію проти большевиків.

В очах добровольців — російських старшин та генералів — Кубань була тим тереном, звідки

мала починатися відбудова Росії, отже, як могли вони ставитися до Кубані, як до якогось іншого державного чи навіть автономного тіла?

Але революція має свої права: начальство, хочби яке велике, відходить на бік і на сцену виступає маса. Так сталося і на Кубані. Кубань разом з іншими нашими землями, переживав велику епоху національного відродження.

На чолі великого і складного руху став Микола Рябовол, — спочатку, як голова Кубанської Військової Ради (1917 р.) а коли Рада проголосила Кубань вільною Кубанською Республікою — рівноправним суверенним членом федерації вільних народів Росії, — то Рябовол став головою Парляменту Кубанської Краєвої Ради. Ці становища Рябовол займав не випадково: маючи тоді 30 літ, він мав уже всі кваліфікації — формальні і природні. З походження він був кубанський козак зі старої української козачої родини, на Кубані дістав середню освіту, а високу у Києві, в Політехніці.

За світової війни він кінчає школу прапорщиків-інженерів. Він був одним із нечисленних свідомих кубанських українців, яких переслідували ще царські російські жандарми. На це Рябовол відповідав подвійною енергією, залишаючись незломним і вірним своїм національним ідеалам.

Зареші обставини, надзвичайно тяжко відбилися на діяльності Кубанської Ради, що мала внаслідок шлях Кубані. Куди Кубань має йти?

Забираю Твою зеленооку, а взаміну лишаю Тобі моє бюро Бажаю успіхів у праці! — І. Б.

Я плавав голосно і довго як мала дитина. За своїм великим, найбільшим коханням, що так трагічно для мене скінчилося.

До кімнати всунулась якась груба добродійка-клієнтка і взявши очевидно мене за Бузька, стала розводитися про свої якісь трагедії.

— Пані! — Підскочив я на крикі. — Перед хвилиною акусив мене скажений лєс і я ось-ось скажуся!!

Груба добродійка вилетіла миттю як ракета, а за нею полетіли кусники подертої записки Бузька.

Час, як то кажуть, найліпший лікар — гоїть усія рани. Я згодом успокоївся і із стоїчним спокоєм провалився при іспиті. Смарагдова дама шораз більше відходила у мряку спогадів.

Аж одного дня, при кінці червня, дістав я такий лист від Бузька:

— Дорогий Друже! Я їзду з театром-ревією „13 дівчат під управою Бузька“. Потрібний мені добрий суфлер. Може схочеш спробувати шастія? „Смарагдова дама“ жде на Тебе.

Прійжджай! І. Б.-о.

Чи мій приятель хотів мені так віддячитися за давню кривду чи справді шукав помічника — я не мав часу над цим надумуватися. Я вже скористав з того досвіду і розглядав оферти трьох пансіонів, де мав стати портієром... Амора.

Я тишився, що Смарагдова дама зійшла на ревію зїрку під Бузьком і кричав:

— Нехай живуть нові професії!

Український виріб для доброї господині.

Б У Д И Н І

Дригці
Олійки

Чи залишатись у складі Росії на правах автономної одиниці, чи змагатися до самостійної Кубанської Республіки чи злучитись на федеративних основах з Україною?

Всі ці напрями мали в Кубанській Раді (що складалася також і з козаків, „лінійців“, росіян та „іноземців“) своїх ідеологів і прихильників. Але для голови К. К. Ради — Миколи Рябова — сумнію не було. Він добре знав, куди Кубань належить етнографічно і територіально і мудро направив керму — на Київ.

Коли в 1917 році, у вересні місяці, прибули на одне із засідань Кубанської Краєвої Ради представники України з привітанням, то їм так відповів Рябов — голова Ради (подаємо за stenogramом):

Братя козаки! Я певний, що Ви не обсудите, а зрозумієте ващими серцями ті почування, які наповнюють мою душу. Та чи тільки мою? Душі всіх козаків-чорноморців у теперішню хвилину. Привітаймо після матері-України мовою наших батьків, діда та прадіда. Додорі гості! Мачуха доля відірвала наших діда запорожців від матернього лона і закинула їх на Кубань. Більше ста літ жили ми тут сиротами — по степах, по плавнях, по горах без матернього догляду. Цар робили все, щоб вибити з наших голів, з наших душ пам'ять про Україну і любов до Матері. Царі хотіли зробити з нас душолюбів, хотіли, щоб ми, коли прийде той слушний час, час визволення України, своїми руками задавили ту волю, щоб ми свої шаблі поплоскали у крові Матері... (Голоси з міськ: „не діждалиб! не діждалиб!“).

Російські добровольці не хотіли погодитись з політикою Рябова. Він бачив, що його Українська державницька лінія згромаджує над його головою громи. І справді, в ніч на 28. червня 1919 року в Ростові над Доном у „Палац готелі“ в 3-й годині револьверними стрілами зі заді, Рябовола вбили російські офіцери з добровольчої армії Денікіна.

Вбито Рябова в перший день „Конференції Південно-Східного Союзу“, як члена Президії цієї Конференції, голову Кубанської делегації і голову Кубанської Краєвої Ради, що стояла на перешкоді московській єдино-неділимчеській політиці.

Нині Кубань і Український Північний Кавказ, без огляду на більшовицькі експерименти, є великим Українським Краєм, з високою національною свідомістю.

За що свідомість Рябова загинув, загинув на варті, як великий український патріот.

Прага

Инж. В. Висюк

Комунікат „Селянського Союзу“.

Наш комунікат у „Ділі“ ч. 138 з дня 26-го червня зникнув у деяких кругах хибні пояснення, які кривдять нову установу. Тому заявляємо, що новостворений „Селянський Союз“ у своїй діяльності не може і не має наміру входити в розріз, або шкодити розвитку якоїбудь іншої української установи.

Зокрема щодо Т-ва „Сільський Господар“ зазначаємо з цілою рішучістю: Признаємо, що „Сільський Господар“ є у нас одинокий покликанний вести агрономічну працю та гуртувати українських селян у своїй становій організації; тому не думаємо входити ніяким чином у його компетенції в цьому напрямку (організувати кружки на місцях, влаштовувати сільгосп. курси, вистави, вести агрономічну працю і т. ін.), але навпаки: можемо і будемо працювати з ним у якнайбільшій згоді та взагалі «к-тивно» пособляти якнайкращому розростові „Сільського Господаря“.

Таксамо наше відношення до Кооперативу буде наскрізь льояльне. У своїх можливих по-

чинах торговельно-промислового напрямку буде „Селянський Союз“ строго перестерігати, щоби працювати з Кооперативом у згоді і порозумінні.

На кінець зазначаємо, що „Селянський Союз“ не творить ніякої нової політичної організації.

За „Селянський Союз“:

За Управу:

Микола Вербовський, вр.
Евген Мельник, вр.
Михайло Несторович-Савка, вр.

За Надзірну Раду:

Іван Білий, господар.
Осип Боднарівч, редактор.
Іван Миселко, господар.
Павло Малерик, господар.
о. Іван Романчукевич.
Володимир Сидорак.
Юре Шкрумеляк, редактор.

Лише ощадністю здобудеш добробут і незалежність!

МІСЬКА КОМУНАЛЬНА КАСА ОЩАДНОСТІ У ЛЬВОВІ

вул. ВАЛОВА ч. 7 і 9

та її Відділи при вул. Городецькій 60 і вул. Жовківській 75

приймають вклади ощадності почавши від 1 зол.
Щоби дати змогу купцям і промисловцям помістити денні торги в касі, урядові години у вкладковій відділі щодня до год. 19:30.

За вклади та їх опроцентування ручить Громада міста Львова цілим своїм майном. 97—?

Воєвода Маліцький у Бережанщині.

Аг. Вєхуд повідомляє: „Тернопільський воєвода Маліцький з начальником суспільно-політичного відділу Клімчаком перевів довшу люстрацію бережанського повіту. По дорозі до Бережан відвідав із старостою Войцеховським села: Козівку та Шабалин. Відвідував польські оселі, які останніми часами були відомі з терористичних подій та зазнавалися з домаганнями і потребами населення. Воєвода у розмовах заохочував населення до витривалої праці. В

Бережанах злюстрував міську управу, опісля мав конференції у старостів та видав розпорядки для забезпечення безпеки і порядку. В повороті воєвода зупинився в селах Дрищів і Урмань, бережанського повіту, де теж зазнався з потребами населення. Зупинився теж у Помор'ях зборівського повіту, де злюстрував поліційну станицю та прийняв делегацію польського населення, зазнаючи просями та потребами“.

Большевики пішли на уступки Японії.

ТОКІО, 30. 6. ПАТ. Напружена політична ситуація у зв'язку з захопленням двох островів на ріці Амур виясняється, бо більшовицький уряд запевнив, що відкликує військові відділи. Вночі з 28. на 29. м. м. японський амбасадор у Москві Шігемітсу відбув нараду зі заступником комісара закордонних справ Стомоновим за являючи, що Японія не признає окупації островів, приналежних до Манджу-Ко, бо відповідає за оборону Манджу-Ко. Амбасадор домагався,

щоби мирне положення привернено в найкоротшому часі з огляду на збереження миру на Далекому Сході. Вкінці зажадав негайно відкликання більшовицьких військ з островів та повернення попереднього стану. Дня 29. м. м. амбасадор відбув нараду з ком. Літвіновим, який заявив, що більшовицький уряд відкликує військ з островів і сконцентровані відділи недалеко цих островів. Одночасно висловив переконання, що японський уряд піде теж на уступки.

БОГДАР ЖАРСЬКИЙ.

Філософія з поліційної хроніки.

(Докімчення)

II

— Отже ви признаєтеся пане Знайда, ректе Капуріні?

Професор мав жалюгідний вид. Лице виявляло туду резигнацію — ріжну з його філософічним світоглядом.

— До чого я маю признастися?

Комісар шире реготався.

— Ви, маєте гумор. Ну, звісно, хто стільки викрутив що ви, то може мати гумор. Я радий би вам признастися. Візьмемо це на увагу при присуді.

Професор кинув рукою. Абсолютно не розумів ні слова із цієї комедії. Перший раз чув таке імя П'єро Капуріні! Одне знав, що його свідомість скоріше чи пізніше виявиться. Потворив собі в душі: „Не противитися, анішати все своїй дорозі... Все виясниться“.

Тимчасом комісар був справді сердитий. Професора арештовано на підставі звинувачення

когось панка, що під присягою потвердив, що професор Василь Знайда — це ніхто інший як міжнародний ошуканець Капуріні. Це мав бути його товариш зі шкільної лавки. Комісар сіпав рудого вуса і підсміхався.

— Отже ви твердите, що ви не маєте нічого спільного із Капурінім?

— Очевидно!

— А чим ви це нам докажете? (Хто ваші батьки?)

— Не знаю... Мене наїшли під брамою сиротиниці.

— Ага! це дивно... — муркнув до себе комісар. А потому казан віднести професора до келії. Професор ішов спокійно, не оглядаючись. Правда сама вийде наверх.

III.

Катя йшла вулицею і думала про справу свого професора. Нарваз її заповнили крики пролаїнів газет.

— Експрес! Надзвичайне видання! Самогубство міністра Цибульського! Страшна трагедія!

Катя машинально купила часопис і поглянула на фотографію міністра. Поглянула і задеревіла. Із фотографії усміхався старший пан незвичайно подібний до професора Знайда. Катя пристанула біля кітяти і читала про по-

добиці самогубства. На смому кінці був видрукований лист самоубиваника:

„Коли відходжу від життя назавжди — я хотів би ще направити один свій злочин із давніх літ. Хоч і неможливий, але так трапилося мені в молодому віці, що народився мені син. Бачив я його тільки раз. І записую йому все своє майно, якби він ще жив. Тяжко тільки, що на шні у нього шрама, така сама, як у мене“...

Катя стрепенулася. У професора Знайда саме була така блязна. Не гаючи побігла на комісаріат. Вривавим голосом розказала про свій здогад. Зачалося слідство, допити. Виявилася правда, бо саме тоді зловили правдивого Капуріні. А коли професор виходив із комісаріату, нахилився до Катрі і сказав: — Я казав тобі, головна річ нікому не противитися. Що є — мусить бути і все неясне виясниться.

— Це явне і вияснено. Найшовся батько пана професора... Можна його пізнати по такій шрам, як ваш... Не найшовся точно кажучи... а залишив маєток.

Професор зупинився, витріщив очі і наглим рухом обняв Катю. Перший раз за весь час знайомості поцілував її.

І вперше відчув, що вся його філософічна система захищається:

— А може я справді Капуріні? — спитав.

З ПРИРОДИ І ЖИТТЯ.

Напитки в гарячий день.

В гарячий день організм потребує більшого довозу рідини, ніж у холодний, головні тому, що організм людини тратить багато води пітніючи. Брак відповідної кількості води в організмі спричиняє спрагу, а прикрі враження від перерізаного організму викликає потребу прохолодити. Тому людина в гарячий день не багато п'є. Тому людина в гарячий день не багато п'є. Тому людина в гарячий день не багато п'є.

Однак впроваджуючи занадто велику кількість холодної напої до шлунка шкодимо здоров'ю. Фізіологи вказали, що коли шлунок втягне в себе нагло велику кількість холодної води (0,5—1 л.), то це доводить до т. зв. „шоку“ себто наглого розладу внутрішніх органів людини у зв'язку з такими прикрями проявами, як поразення шлунка, кишків, серця (ослаблення кровообігу, омління) тощо.

Хто часто не багато холодної рідини, той може наразитися на всякі шлункові недуги, охолоджуючи надмірно кровоносні судини стін шлунка та дуже вразливу слизову оболонку шлунка. Тому чим холодніша вода, тим повільніше треба її пити. Добре є передержати перші ковтки води хвилину в роті, щоб його охолодити. Потім по 4—5 ковтках напої, добре є пере-

кати кілька хвилин, доки розігріте тіло трохи не охолоне, а потім поволі ковток за ковтком пити далі.

Найліпша і найприємніша вода до пиття — це вода температурою 8 ст. Холодніша вже неприємна і так не відсвіжує. Інші напої відповідні на гарячий день це прохолоджений чай з цитринним соком, мінеральні води, головні шумкі, содова вода та прохолоджена чорна кава.

Також добре прохолоджують в гарячий день квасне молоко і його відміни, як кефір, йогурт та інші. Зате зовсім не прохолоджують, але ще збільшують почуття гарячі алкогольні напої — пиво, вино чи горілка. Алкоголь, як відомо, поширює кровоносні судини шкіри, через що коли прохолоджуємося в гарячий день алкоголем, тоді нам ще більше гаряче, не кажучи вже про загальний шкідливий отруйливий вплив алкоголю (запаморочення, ослаблення серцевого м'язя, ушкодження печінки тощо).

Зате дуже здорові є підчас спеки всякі соковиті овочі, вони добрі головні тоді, коли людина мусить довго перебувати на сонці, нпр. на прогульці.

Спішіть з підпискою уліт у

пром-банку

за 1936 р. виплачено
улітцям 5% дивіденди

Львів, ул. Гродзких 1. І. п.
Тел. 292-15. П. К. О. 506-778.

З таємниць Тибету.

Здобутки американської експедиції.

До мало досліджених околиць Азії належить велика країна Тибет на північ від найвищих гір землі — славних Гімалаїв. Ця малознана країна скриває у своєму нутрі багато таємниць. Живуть там м. ін. деякі роди звірят та рослин, про які зоологи та ботаніки досі нічого не знали. Недавно вернулася з високогірських околиць західного Китаю та Східного Тибету наукова експедиція американського університету у Філадельфії. Вона подала просто сенсаційні для природників висліди своєї виїзди.

У верховинних лісах, де ще ніколи не ступала нога людини, експедиція знайшла багато гатунків і рас усяких живин, які досі були знані лише з викопалин; знайдені форми звірят є такі самі, як ті, що жили в добу т. зв. Пліоцену 550

тис. літ тому. Найбільшою несподіванкою для вчених були відкриті два великі ссавці, про яких досі ніхто не знав. Один з них — олень, що творить посередню форму між американським оленем-вапіті і європейськими червоними оленями. Учені назвали його „цервус манкнейлі“. Друге важке невідоме досі звіря — це віця-карлик, або т. зв. блакитна віця. Її знайшли в глибокій ерозійній долині біля джерела ріки Янгтсе-кіанг.

Ці новини звернули увагу вчених на Тибет, що має багато несподіваних околиць. До того причиняються такі явища, як брак доріг у тому краю, незвичайні комунікаційні труднощі цієї верховини та дуже прикрий для чужинців клімат Тибету.

НА ВИТІЗДІ! Купеческі плащі — Ручники — Пасди — Дерки — Коци — Піжами — Полотна — Обруси — Шафони — Готові простирала і пошивки

Великий вибір!

Цини фабричні!

Ковдри, матраци, повні шлюбні вишивки! Капці, фіранки, і подушки в пір'я. — Циники даром і оплачені.

АНТІН ПЕТРУШЕВСЬКИЙ

тепер тільки

Львів, ул. Галицька ч. 20. — Тел. 213-33.

З дослідів над алкоголем.

Прогібіція й алкоголь

Тепер, коли вже знесено прогібіцію алкоголю в Америці, лікарі застановляються над впливами у зв'язку із примусовим заказом уживати алкоголь. На думку одних число злочинів у Півн. Америці мало значно зменшилося, другі твердять, що навпаки — підчас прогібіції значно зросло число злочинів і що сумної слави американське гангстерство виросло саме на тлі незаконного пачкування і продажі алкоголю.

Розпита молодь

В журналі „Тішезвєсьць“ д-р Сопочко болює над фактом, що пиянство розповсюдилося загрозливо серед польської шкільної молоді. І так у Варшаві шкільна молодь не алкоголь у 17. році життя аж в 90—95 проц.; з того числа 5 проц. хлопців і 8 проц. дівчат не щодня, а 50 проц. щотижня. Згаданий лікар приписує винуватість пиянства дітей головні родичам та принятим товаришам звичаєм.

Алкоголь і смертність мужчин

Німецький учений Бандль представив у своїй книжці графічно відношення смертності мужчин у віці від 30 до 60 літ до смертності жінок. На тих самих таблицях представив також кілько чистого алкоголю в літрах випадало на голову в роках від 1846 до 1932 в Баварії, Пруссії, Голандії, Швеції, Іспанії, Італії, Англії і Франції. Ці таблиці вказують наглядно, що в краях, де багато пють алкоголь, серед мужчин (які головні пють) смертність є незвичайно висока і їх вік є багато коротший від віку жінок даного краю.

До подібних висновків дійшов на основі статистики і данський учений Вестергаард, який сказав, що якби можна було цілковито звільнити світ від алкоголізму, то довгість життя мужчин зросла би так дуже, що нинішня перевага в тім напрямі жінок зникла би зовсім. Б. Г-й.

Полин пожиточна рослина.

Коли хочемо сказати, в якому ступні щось є гірке, кажемо „гірке як полин“. Полин (Артемізія Абсінту) — це загально знана і поширена в нас рослина, що має дуже гіркий смак. Рвот-

від дуже давніх часів уживають його як ліку, головні для побудження апетиту. В полині знаходиться органічне хемічне тіло — глюкозид абсінтин, якому ця рослина завдячує свій гір-

„ЗОРЯ“ ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ.

О. ЛЕВИЦЬКА І СКА

у Львові, вул. Кордецького 50
Тел. 260-04. ПКО 503.881.

поручає власні виробни найкращої якості:
ПАСТУ до взуття „Елегант“ терп. і воск. у всіх красках
ПАСТУ до взуття „Елегант“ люкс, в тубах у всіх красках
ПАСТУ до підлоги „Французька маса“ (фротер-ючу і фарбуючу)
ВІСК до підлоги — СИНКУ до білз помалкову і корону — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до шкір — ВІСК шевський — СМОЛУ шевську чорну і білу — МУХОЛАПКИ.

кий смак. Ця абсінтина така сильна, що ще в розчині 1 грам на 60 л. води надає воді гіркий смак.

Як ліку на апетит вживають полину як напару (чаю) або наливки на вині. Полину додають також до вина при фабрикації доброго гатунку вина т. зв. вермуту. У Франції залюбки вживають дуже сильної горілки з полином т. зв. абсінту, що скоро провадить до налогу тяжкого алкоголізму.

У старинній Греції та Римі уживали полин як лік при скоріннях печінки та сечогонний засіб; також уживали його до вищення молів і мишей. Ще тепер у деяких фабриках уживають робітники полинової води, щоб змивати затовшені смами руки та одіж.

Нині вживають полину як ліку, що побуджує апетит, бо його гіркота подразнює слизову оболонку шлунка, спричиняючи виділення соку потрібних до травлення.

СТРАХІТТЯ НАШИХ ДНІВ.

В останніх часах на підставі статистичних даних у всіх культурних країнах помітно зросло число злочинів серед малолітніх, головні в віці від 16—21 літ. Також у молоді того віку помітний жадливий зріст самовбивств та проституції.

На думку французьких кримінологів причиною цих жадливих явищ є: а) вилюднювання сіл і надмірний розріст великих міст, б) дезорганізація родинного життя, в) загальний упадок моралі, г) нестачі виховання в народних школах і масовий алкоголізм.

Головною причиною злочинів є до звичайного молодих душ, бо дев'ять десятих нелітніх злочинців у віці до 16 літ походять від родичів-алкоголік.

Теперішня криза, нужда та безробіття ще більше зводять молодь на манівці і творять сприятливий ґрунт, щоб могли проявитися жадливі руйнівничко-злочинні інстинкти, що дремають у глибинах людської природи.

ЕМІГРАЦІЯ В ПОЛЬЩІ.

У 1936 р. виїмгрувало з Польщі 51.818 осіб. З того на сезонні роботи до Лотви 19.620, до Франції 7.426, до Німеччини 1.018. З позаєвропейських країв виїхало до Палестини 10.455 (в 1935 р. 23.266), Аргентини 5.105, Бразилії 2.198, Канади 1.439, Злучених Держав П. А. 904, Уругваю 401. У тім самім часі вернулось з еміграції 31.450 осіб (в 1935 р. 44.145).

З тої статистики видно, що еміграція з Польщі є дуже мала і зменшується чимраз більше.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР НА ЛИПЕНЬ.

Липня: схід сонця: захід: довгота дня:

1.	год. 3.19	год. 20.—	16 год. 41 мін.
11.	год. 3.27	год. 19.55	16 год. 28 мін.
21.	год. 3.39	год. 19.44	16 год. 5 мін.
31.	год. 3.54	год. 19.30	15 год. 36 мін.

Місяць в липні:

1. остання квадра, 8. ніз, 15. перша квадра, 23. повня, 30. остання квадра.

Для аматорів проходів при місяці: Підчас першої квадри місяць світитиме вечором на заході неба; підчас повні цілу ніч, при останній квадрі тільки у другій половині ночі.

— Дня 17. липня в год. 22 мін. 36 можна буде оглядати рідке явище, а саме: в тій годині місяць закрне своїм щитом планету Марс; одначе тому, що місяць буде тоді в повні, це явище можна буде обсервувати тільки через лунету.

— Передбачувана погода на липень: столітній календар віщує, що з початку місяця пануватиме лагідна погода, але нестійка; після погоди устійниться, тепло, спеки переривані бурями, під кінець місяця холодно і дощово.

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Аристократ начальником жіночої шпигунської бригади.

Як відомо, багато достойників ГПУ сидять сьогодні на приказ Сталіна у в'язниці на Лубяній. Між цими „достойниками“ є теж славний „червоний барон“ Борис фон Штайгер, командант неменше славної, тайної жіночої бригади ГПУ. Похід до слави цього „достойника“, що вже покінчив свою кар'єру, це нече картинні вирізані з якогось авантюристичного й водночас макабричного фільму.

Похід до слави.

Борис фон Штайгер походить із аристократичної рідні й ще сьогодні можна бачити величаву палату в Одесі, що була колись власністю його батька. Мати Штайгера була полька й називалася Скаржинська. Перед війною вона одружилася з багатим землевласником, бароном Штайгером.

Молодий Борис належав до „золотої“ молоді, а його батько не жалував грошей на освіту свого сина, що мала забезпечити йому гарну кар'єру. Борис Штайгер визначався великими здібностями й був дуже амбітний.

Завдяки своїм зв'язкам і грошам, швидко поступав по шаблях кар'єри й уже як двацятилітній молодик він став першим секретарем прем'єра. У хвилині вибуху війни молодого барона приділили до начальної команди.

Або — або.

Вибух жовтневої революції поклав край кар'єрі Штайгера, що так гарно заповідалася. Батько Штайгера боровся по боці білих. Він утік за границю й там недовго помер. Борис залишився і його арештували.

Чека дала йому до вибору: або „стенка“, розстріл, або служба в тайній більшовицькій поліції.

Борис Штайгер вибрав це друге.

Театральний інспектор.

Відомо, що Чека користувалася спочатку „білими“, бо інакше вона не була б змогла опанувати ситуації. До таких „білих“ спеціалістів від окремих доручень належав тоді й барон Штайгер.

Аж до останньої хвилини навіть найбільш знайомі більшовицьких умовин не могли бачити, який уряд займав Штайгер.

Його бачили майже на всіх дипломатичних прийомах. Про нього говорили, що він

буває частим гостем у комісаріаті для заграничних справ. Він часто відвідував наради з „достойниками“ ГПУ.

Одначе те все офіційно називалося, що гаваріш Борис Штайгер є інспектором московських театрів...

Жінки-шпигуни.

Тільки декілька годинців із ГПУ знали, що „таваріш“ Штайгер є провідником тайної жіночої бригади ГПУ. Ця бригада була саме стрижнем більшовицької розвідки.

Яка була доля цього червоного барона, та які були завдання цієї бригади?

Щоб відповісти на це питання, треба спершу згадати про організацію тайної жіночої служби ГПУ. Не зважаючи на те, що більшовики багато разів заперечували цю відомість, то всетаки факт, що всі домні розпусти в більшості московських містах, удержувало ГПУ. Жінки, що були в цих „домах більшовицької моралі“, були шпигунами. Та це ще далеко не вичерпувало діяльності „Штайгерової бригади“.

Гинь.

Борис Штайгер мав у своїй „бригаді“ цілі сотні гарних молодих жінок, що вели у своїх вибагливих мешканнях у Москві легке, елегантне життя. У тих жінок бували майже всі більшовицькі достойники. Цими „легкими“ жінками часто бували навіть „товаришки“ й жінки більшовицьких вельмож. Ось-так Борис Штайгер знав докладно, що думають і говорять високі більшовицькі урядовці, знав їхні особисті тайни, їхні задуми та плани...

Підземний світ.

У руках проворного „червоного барона“ ці жінки були найкращою зброєю до різних затій.

Він без крику „викінчував“ невинних собі людей і швидко став потугою, що перед нею дрожали навіть його „тавариші“ з ГПУ. Борис Штайгер був тим, що zorganizував для служби в ГПУ весь підземний світ. Він доказав, що неморальність є вугільним каменем, що на ньому побудували потугу СССР.

Упадок давніх можновладців із ГПУ з Ягодою на чолі, стягнув і Штайгера з його висоти до тюрми. Сьогодні дожидає він у тюрмі на Лубяній присуду.

Хто вкрав образ за 50.000 доларів?

Відомо, що не один дорогий твір мистецтва з Європи перейшов до Америки. Американські мільярдери платять за образи та різби гроші, на які у старому світі не кожний багач може шпромогтися. Ось саме читаємо спомин директора музею в Сан Франціско Імєни Де Юнга, д-ра Джорджа Баррона. Він оповідав нам, як із цього музею зник образ французького маляра Франсуа Міє „Пастух з отарою“, що його купили за „50.000 доларів“.

Новий директор довідується про крадіж.

Д-р Баррон був усього десять днів директором. Він мав заступити свого недбайливого попередника і працював зранку до ночі. Одної неділі вбів до його бюро сторож, навіть не стукаючи, питаючи сквилований: чи він не казав виняти з рам величезного образу. З великого образу з золотих рямів валилися тільки рими. Д-р Баррон дістав місце директора після деяких заходів; на нього вказували як на доброго мистецтвознавця та адміністратора. Від такої одної крадіжки його ставлення могло захитатися.

Директор казав зачинити двері в цьому музею і взяти всіх відвідувачів. За кілька хвилин прийшли один із найталановитіших місцевих криміналістів Ед Рен із своїми співробітниками. Видко було, що образ вирізав хтось гострим ніжком. При вирізанні залишилися малі куски полотна при рамі. Згодом був, що крадіж була підготовлена.

Д-р Баррон віддавав дзвінок, що образи вкрали здебільшого фанатичні мистецтва, які хотіли мати дані твір у себе за всяку ціну.

Розшуки поліції та мешканців.

З дирекції поліції пішли у світ телеграми, щоб повідомити всіх більших антикварів про крадіж. Водночас дирекція музею назначила високу нагороду відкривальникові злочинця. Минали дні на здогадах, телефонічних розмовах і телеграмах. Аж одного дня один громадянин звернув увагу на одній мистецькій виставі на одного панка дивно поведінки. Виявилось, що цей нервовий знавець мистецтва чекав на свою — саєкруху. Подібні вістки приходили з різних кінців міста: всі стали детективами, бо хотіли здобути нагороду. Поліція мала переконання, що злочин не міг утекти на чужину.

Одного дня ввійшов до бюро д-ра Баррона бідно одягнений чоловік з розкуйованим волоссям; виглядав на чужинця. З перших його слів було помітно, що це еспанець. Він домагався п'ять доларів за одну послугу. Він хотів вказати місце, де є вкрадений Міє.

Таємниця за 5 доларів.

Всі гадали, що це жарт. Неоднє жартував собі так з безуспішних розслідувань поліції. Коли еспанець дістав гроші сказав, що треба негайно поїхати на 18-ту вулицю ч. 35 до пансіону пані Маєрс. Той, хто має украдений образ зветься Кунце.

Рен із поліцією поїхав негайно на вказане місце. Вони були добре озброєні, бо були приготувані до цікавого поруху. Власник пансіону показав поліцаям кімнатку, де жив Кунце. Поліцаї та детективні насторожилися під дверима з револьверами, заки їх відчинили.

На звук „увійдіть“, кинулися вони до кімнати і там побачили сутулатого молодця, що

сидів перед образом Мієта і вдихався в нього. На столі лежали шкільні зроблені з образу. Молодець ледви відвернувся і подивився на гостей здивований.

Несподівана розв'язка.

Закінчення було несподіване. Злочин сказав: „А, ви вже прийшли? Я мушу вам віддати мого Мієта. Мені байдуже, що ви зі мною зробите. Три дні належав образ до мене і я навіть не мав надії, що доля дозволить мені довго нагає шастя. Я працював день і ніч над шкільцями і робив копію. Я хотів збагнути таємницю техніки Мієта. Може я міг би був зробити це все ще краще, якби мав кілька годин більше“.

Молодця заарештували, але на суді його звільнили з огляду на його щирість та інтенцію. Один славний маляр узяв цього молодця під свою опіку і кілька років пізніше цей „злочин“ намалював образ, який купив музей Де Юнга до своєї галерії.

965 КІЛЬОМЕТРІВ НА ГОДИНУ.

У Фермінгдалі (Злучені Держави) перевели недавно проби з новим великим, воєнним гідроплянком. Цей гідроплан має мотор сили 1250 коней. Перші проби дали сенсаційні висліди. Гідроплан підлетівши на висоту 5.000 м. виконав підчас пробного лету швидкість 836 км. на годину. Хвиллинами його швидкість доходила до 965 км. на годину.

Новий апарат, який може розвивати таку шкорість, узброєний скорострілами і бомбометами.

Давня найбільша, урядово признана шкорість була 600 км. на годину. Минулого року італійські гідроплани осягнули приблизно коло 700 кільометрів.

Тепер Злучені Держави побили й цей рекорд.

АМНЕСТІЯ ДЛЯ УЧНІВ.

Болгарський міністр освіти видав обіжницю, щоб з нагоди уродин болгарського наслідника престолу підвищити всім учням шкільні ноти на один ступінь. Всі родичі та ще більше слабші учні відітхнули з полекшою, бо всі могли надіятися спокійних і веселих ферій. Адже навіть і ті, що не вміли латини, чи ніколи не памятали дати битви під Ватерлоо не дістали двійки. Просто всі перейшли до вищої класи, хоч їм грозила двійка з кількох предметів, бо тоді, коли ціла Болгарія тішиться уродинами наслідника престолу, учні, хочби погані не сміють сумувати.

КЛЮБ ПОКІЙНИКІВ.

Льондон славний зі своїх ексцентричних клубів, яких члени гуртуються іноді з неімовірною метою. Недавно до списку таких клубів прибув ще один новий клуб під назвою „Клуб покійників“.

На членів цього клубу приймають тільки такі особи, що про їх здогадну смерть, чи через помилку, чи з іншої причини появилася завага, або вістка в часописах. Особи, яких смерть заєреєстрована в актах цивільної влади, стають почесними членами.

Більшість почесних членів цього нового клубу це б. комбатанти, що про їх імовірну смерть подавали вістки їх командири.

ЛЕВ КОРОЛЯ ЄТІ.

Льондонський муніципальний уряд перевів ліцензійну продажу всіх аксесорій, які прикрашували вулиці Льондону підчас коронаційних парад. Між іншими на продажу виставили 217 золочених лавів розставлених на фасаді Вестмінстерської Катедрі. Одного такого лави за купив муринський король Ета, начальник племені Баретсе над рікою Замбезі. Він був теж присутній на коронаційних парадах і йому незвичайно подобалися ці лави. Закуплений лав буде служити муринському королькові як трон.

НАЙБІЛЬША СВІТЛИНА НА СВІТІ.

Серед експонатів летунської вистави, яку недавно відкрили у Празі, є теж величезна фотографічна знімка праського аеродрому, зроблена з гори. Своїми розмірами ця світлина є найбільша у світі з її виконанням це справляв свого роду технічний рекорд. Ця світлина це побільшення звичайної світлини 13x18 см. до розміру 11x17 м. Підчас побільшування знімку розділили на 12 окремих частин та і в таких умовах копіювання було незвичайно важке. Щоб винимати листки, мусіли світлинні користуватися басейнами великої лави. Праці відбувалася вночі, бо в день годі було за темноти величезний будинок лави.

Користайтеся з нагоди!

Велика знижка наших видань.

	ціна зниз.
Д-р Кость Левицький: Українські політики	1-20 зол.
Д-р Василь Маковський: Гімни	1-40
Д-р Е. Олесницький: Сторінки з мого життя I.—II.	2-00
Мих. Галушницький: З Українськими Січ. Стрільцями	1-30
Е. Чикаленко: Спогади, том II.—III.	2-20
Валерія О'Коннор Вілінська: Лисенки й Старицькі	0-80
Ірина Вільде: Хиמרне серце	1-20
Василь Софронів: Липнева отрута	1-00
М. Рудницький: Між ідеєю і формою	1-20
Проспер Меріме: Блакитна ніч	1-20
Володимир Островський: Сміх землі	0-30
Микола Матівець: Криза дим і згар	0-40
Гордій Брасюк: Безпутні	0-40
Михайло Возняк: Шевченко і княжна Радзіва	0-50
Михайло Возняк: Белей і Кониський	0-40
Д-р Ст. Баран: Новий самоуправний закон	0-40
М. Рудницький: Від Мирного до Хвильового	4-00
Остап Грицай: Відень	0-50
Іван Черняк: На Сході Ми	1-25
М. Брилинський: Сірі однострі	2-00
Д. Лукиянович: Я з більшістю	1-30
Улас Самчук: Віднайдення рай	1-60
С. Яблонська: З країн олію і рижу	2-00
Д'Ореллі: Чортниці	2-00
Он. Бальзак: Чародійна шкіра	2-00
В. Масютин: Два з одного, том I.—II.	3-60
О. Кобилянська: Апостол черні том I.—II.	3-60

Кожна, хто впаде, згорі о. 30, дістане всі ці книжки.

Однієї нагода доповнити свою бібліотеку. Замовити: „Діло“, Львів, Ринок 10 II. пов.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ В АКАДЕМІЇ ЗАГРАНИЧНОЇ ТОРГОВЛІ У ЛЬВОВІ.

Студії в Академії Заграничної Торговлі у Львові тривають 3 роки. Однак у зв'язку з наданням школі академічних прав має бути введений обов'язковий четвертий рік; можливо, що вже в найближчому році.

Зголошення до вписів приймає Секретаріат школи з часів від 18.—25 вересня. Також у цьому часі треба зголоситися до лікарських оглядин. До подання треба долучити: 1) метрику уродни, 2) свідоцтво зрілості й евентуально свідоцтво моральності.

Вписи прийнятих будуть відбуватися від 28. вересня до 5. жовтня. При вписі треба зложити зол. 210.—, з того 150 на річну оплату і зол. 60 на вступні оплати. Річна оплата зол. 300.— з цього зол. 150.— платити при вписі, решта ратами по 50 зол. Крім цього платиться за кожний іспит 6 зол., так, що всіх оплат на першому році студії є зол. 440.—. Дістати знижку оплати на I-році дуже трудно.

Зазначуємо, що як з одної сторони торговельні студії у нас дуже потрібні і дають скоріше заняття, так з другої сторони вимагають постійної праці ввесь рік тому, що науковий матеріал дуже великий і багатогранний. Отже слід добре застосуватися перед рішенням їх вибору, щоб далі не повторилися реєстрації зі студій під час року з огляду на труднощі з матеріалом — зі шкодою для студіюючих і для суспільності.

Українців — студентів Академії Заграничної Торговлі об'єднує Самопомогове Т-во Українських Студентів А. З. Т., що має свою домівку в будинку школи при вул. Сакраменток 10. і туди слід звертатися за усіми інформаціями від 5-го вересня почавши. В часі ферій ближчі інформації дає тов. Білинський Клавдій, Бережани — Качорівка 6. (на відповід долучити марку).

Інші часописи просимо передрукувати.

За Управу Самопомогового Т-ва Українських Студентів Академії Заграничної Торговлі у Львові:

К. Білинський,
заст. голови.

Е. Круцько,
секретар.

ВИСОКА ШКОЛА ПОЛІТИЧНИХ НАУК

при
Українському Технічно-Господарському Інституті
приймає впис студентів на перший семестр.

Програма Школи складається з восьми таких груп предметів: 1) Загальна політика, 2) Державо і право, 3) Соціальна політика, 4) Економіка, 5) Соціологія, 6) Журналістика, 7) Українознавство, 8) Різні предмети загального характеру.

Викладають професори Української Господарської Академії та інших українських вищих шкіл.

Навчання триває шість семестрів. Проводиться позаочною (кореспондентською) методом.

У дійсності студенти приймаються особи з закінченою середньою освітою. Особи без матурії можуть вписуватися до школи, як курсанти. Після закінчення школи абсолювенти дістають диплом.

Проспекти з умовами студій і таксами за навчання безплатно. Звертатися на адресу: Українську Технічно-Господарську Інститут, Podbrady, Tchesoslovakia, — або Товариство „Сільський Господар“, Львів, Ринок 10. На ширшу відповід прислати міжнародну поштову марку.

На ту саму адресу надіслати прохання і запити у справі студій на 4-річному Вищомісльному Економічно-Кооперативному Відділі, 2-річному Технічному Сільсько-Господарському Промисловості, 2-річних курсах Українознавства, Вищих Курсах Громадської Агрономії, 1-річних курсах Бухгалтерії та короткочасних курсах чужих мов, пасікарства, американського промислового пасікарства, садівництва, консервації і переробу садівництва та городництва, обробки шкіри, мисливства, фотографії, радіотехніки, птахівництва та городництва.

КОРОЛЬ КАРЛО У КРАКОВІ.

В середу 30. м. м. король Карло покинув Варшаву і виїхав до Кракова, де його маніфестаційно вітало населення. З Кракова король відіде вже просто до Румунії.

Японці затопили большевицьку канонірку.

ТОКІО, 30. 6. ПАТ. Команда квантунської армії повідомляє, що три большевицькі канонірки обстрілювали на південь від острова Семуфа на Амурі відділ японського війська, що виконує прикордонну службу. Японські воїни відповіли пальбою. Одну канонірку затопили, другу значно ушкодили, а третю примусили втікати.

Мін. закорд. справ Манджу-Ко зложив на руки большевицького генерального консула в Харбіні енергійний протест проти большевицької напасти з домаганням, щоб СССР видав усіх спільних розпорядки, аби не допустити до загострення положення, яке виникло внаслідок нинішнього нападу канонірок на японське військо.

Присилайте передплату!

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходили, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глушавського, Львів, пл. Капітульна 3. I., телефон 254-46. Приймаю футра до переховання літом.

— Живеш Черче, вілла „Надія“ — першорядний пансіон поручає комфортабельні кімнати, знаменитий харч. Просимо приїзжих не слухати мешканців агентів, начебто не було у нас вілних кімнат. 1498 4—5

— У справі безплатного додатку для точних передплатників „Діла“ повідомляємо, що вже в найближчих днях наші передплатники дістануть новий том за червень, а саме збірку оповідань Юрія Косача п. з. „Клубок Аріадни“. Ця книжка співзвучає через надмір праці при кінці шкільного року в друкарні, як теж тому, що вона більша обємом.

— Міщанське Братство у Львові просить усіх своїх членів, щоб у неділю 4. VII. ц. м. в год 9.30 зійшлися у власній домівці при вул. Руській 3. I. п., відки всі разом підуть до церкви св. Спаса, щоб взяти участь у процесії Божого Тіла.

— Ферії в судах починаються від 1. липня ц. р. і триватимуть до 15. серпня ц. р.; до цього дня не виводяться більших розправ.

— Нова академічна школа у Львові, а саме Інститут Пам'яток Штук, що матиме на меті розвивати і притягати молоді рисівничі таланти, постане в новому році.

— В Галичині нема тифу. Як відомо, від довгого часу кружили поголоски, будемо у Сх. Галичині занотовано випадки п'ятистого тифу. Ці поголоски мали своє значіння, а головним їх завданням було відстрашити літників від виїзду до галицьких літниць, зокрема до стрийського повіту. Державна Служба Здоров'я перевела при допомозі повітових лікарів слідство і ствердила, що всі ці поголоски не мають підстав, бо в цілій Сх. Галичині нема ніякої пошести тифу.

— У справі реформи мужеського одягу на острів скличуть у Польщі міжнародний конгрес. Завідували його кравиці в порозумінні зі спортовими колами. Цією справою цікавиться теж влада публічного здоров'я. Мужеський одяг, кажуть вони, нездоровий, головні тверді ковмірки, тверді сорочки, тісні панси утруднюють обіг крові. Хотіли б створити одяг до праці, галевий, спортовий і т. д. Участь у конгресі візьмуть делегації кільканадцяти держав.

— Новим директором збіжкової і товарової біржі у Львові на місце помершого недавно д-ра Панета іменували д-ра Казимира Павловського, бувшого куратора забезпеченого тва „Фенікс“.

— Регуляція Стрипи в Бучачі. Управа м. Бучача почала регуляцію берегів ріки Стрипи, яка пливе містом. Рівночасно поглиблюють річище. Бучач одержить небаром прибережні алеї.

— Продали церкву за 750 зол. В кореспонденції з Мінська Мазовського „Гонец Варшавський“ подав оноті цікаву вістку. Продано там недавно за 750 зол. будинок старої православної церкви, яку перероблювано на будинок повітового відділу. В переробку вложено 30 тисяч зол. Підприємство, що так дешево „купив“ напів перероблену церкву, вилуповані її змістачі зі зником, а й новий набувець зробив блискучий інтерес на продажі матеріалу з розбірки. За саму цеглу взяв кілька тисяч, а окремо продав мармур, топілку і т. д., самого затва вивіз кілька вагонів. Решти матеріалу побудовано кілька каплиць. Частину матеріалу купили „повітові“ і заплатили за нього 3.500 зол. „Свята“ реформа цілу цю історію і слушно додає: „Якщо все це правда — то справа пахне скандалом і криміналом“.

— Арештували співачку Рогозінської. У зв'язі проти танцюристів Рогозінської наступив сенсаційний опорт. Поліція, яка підрозуміла, що вона мусіла мати якогось співачку. Адже вона жінка не могла за такий короткий час вбити старушку аж двома прикладами вбивства, вколати її, заткати уста, перешукати мешкання, відшукати деякі предмети і т. д. Найбільше підозріла те, що Рогозінська не зміла, чи не хотіла вивезти, що вона робила між годинами 7. і 8. вчором після вбивства. Переведене слідство виявило, що Рогозінська стрілася давніше з торговцем морфії 26-літнім торговельним агентом Казимиром Хмелевичем, наразім уже кілька разів. Після докоп окрени він відсиджу-

вати кару 2-літньої в'язниці. План убивства піддав Рогозінській Хмелевич і разом із нею виконав його. Покищо це невідомо докладно, яку роль виконував він під час убивства. Хмелевича арештували у вівторок вчором у мешканні його родичів при вул. Городецькій. Вістка про арештування Хмелевича викликала велике зацікавлення, бо виявлялося, що Рогозінська не була одинокою вбивницею, але ймовірно була вона зброєю в руках Хмелевича, який Рогозінській, наложив морфіїстці продавав вавжди цю „білу“ отрупу.

— Львівська хроніка. Михайло Кавка має таку температуру жінку, що мусів по вчорашній сварці з нею зголоситися аж на поготиля з рачною від ножа на руці. — Якийсь невідомий справник напав на перекупку Юлію Виспянську на пл. Сольських і побив якимсь залізним предметом по голові. — До мешкання адвоката д-ра Л. Шапіри при вул. Софії 56а закралася криві відчинене вікно якийсь злодій та забрав гардеробу, гроші, столове накриття вартості 400 зол. — З мешкання В. Зечиса, Івашкевича 48 вкрали злодій гардеробу вартості 300 зол. — Поїзд потрунував коло Лисеня 2-літню дівчинку Софію Судер дочку залізничного будинка. Дитину відвезли до лікарні, де вона вмерла.

— Справу о. Колєнського припинили. На підставі оречення лікарів-психіатрів суд припинив слідство проти о. Євгена Колєнського, катехиза II. держ. гімназії, якого арештували за вбивство своєї господині. В критичному дні убивник був зовсім п'яний. Лікарі заявили, що о. Колєнський є людиною непотичальною, психікою хорою і наложивим п'яницею, який не відповідає за свої вчинки. Тому суд рішив припинити справу проти о. Колєнського та примістити його в заведенні для божевільних.

— Засудили б. поліція за крадіж. Перемиський суд засудив А. Врубля, б. постерункового з Коросценка, який з державного лісу привласнив собі два яворові кльочи і відтак продав їх, на 2 і пів року в'язниці. Арештований Врубль виявив цілу деревляну аферу, а яку був змішаний лісничий держ. лісів Качоровський, командант постерунку с Коросценку Венгльовський і кількох торговців деревом із Коросценка. Ціле товариство засудив окружний перемиський суд на в'язу від півтора до 4 літ в'язниці.

— Шлюб братанців архієп. Сапіги, княжн. Матильди з польським актором і директором театру Ю. Остервою відбувся 27. м. м. Молода є магістром філософії Ягайлонського університету, була якийсь час журналісткою. Вінчання, що на ньому була тільки найближча родина, відбулося у Кракові.

— Краєва хроніка. У крупній Якова Фрідмана і Мозеса Гельсера у Підгайнях вибухла пожежа, яка знищила цілий будинок, улаження та магазин, який був власністю Маєра Крохмала. Шкоди є к. 15.000 зол. — Біля залізничної станції Цебрів на лінії Тернопіль-Овруна вантажний поїзд наїхав фіру Олексі Касіяна з Цеброва. Касіяна і коні забив поїзд на місці, а фіру розторопив. Причиною нещастя, як завжди, незабезпечена рама в переїзді.

— Велика крадіж вугля. В краківському суді почався процес проти залізничників-урядовців та проти урядовців копальні, Людвика Коссовського, В. Бартоша й інших. Вони за п'ять літ вкрали на залізничній шляху Краків-Яворини та в копальні вугля в Яворині аж 956 залізничних вагонів вугля вартості 330 тисяч золотих. Цей вугіль продавали вони Осипові Сасові, який розвозив його по всій Польщі для перепродажі. Процес триватиме 2 тижні.

— Конгрес міжнародної Торговельної Палати. В понеділок ранію відбулося в Берліні відкриття конгресу міжнар. Торговельної Палати в присутності канц. Гіллера, членів уряду та дипломатичного корпусу. Промови виголосили м. ін. прем'єр Герінг та д-р Шахт.

— Трагедія духовенства в Іспанії. Французька преса пише, що в Більбао оголосили спис священників, яких комуністи розстріляли. В самій провінції Сантандер згинуло від кулі, чи не шибеницях 450 священників.

— Річні вісти. В Нью Йорку жениться майор Спенсер, який здобув собі генер. славу, як перший муж княгині Віндсору (б. п. Сімпсон). — Віденська радіостанція поширює новий вафельний композитором Лебасем і присвячений низині Віндсору. — Після недавнього страйку львівських автобусів число їх пасажирів зменшилося до 300.000. За час страйку львівські привикли до підземної залізнички.

— Рішення конкурсу „Надія“. Суд графічного конкурсу на рекламний проспект Колекту-

ри Лютерії Клясової „Надія“ під проводом Вп. Декана Виділу Архітектури Варшавської Політехніки проф. Зигмунта Камінської на засіданні в дні 27. червня признач. I. нагороду (300 зол.) п. Натанові Гохові (Львів) за працю означену знаком „1111“. II-гу нагороду (250 зол.) пп. Ерикові Ліпінському і Адрієві Рубинотіві (Варшава) за працю під знаком „Світ днів“ і III-тю нагороду (150 зол.) цим самим авторам за працю „Атлас шість“, а IV-ту нагороду (100 зол.) п. Казимірові Лібінові (Варшава) за працю „Чарлі“. Крім цього закуплено 10 праць означених знаками: „Той третій“, „Стах“, „Дорога“, „Бессель“, „Йоте“, „Сліпий“, „Мамона“, „Міліон“, „Єдина Надія“ і „1632“. Конкурсний суд вище рішень одго-згідно.

Дописи.

СТАНСЛАВІВ.

З життя купців і промисловців. Відбувся тут загальні збори, а властиво анкета Куп.-Промислового Банку з участю делегата зі Львова інж. Милича. Оскільки того банку в нашому місті прибуває пораз-то виразніші форми і здається, нарешті закінчується. Побажати лише, щоб та конетна установа якнай-скорше у нас постанала.

„Націоналізм, комунізм та демократія“ 9-го червня п. р. заходом „Української Бесіди“ відбувся відчит ред. І. Кедрина на тему „Націоналізм, комунізм та демократія“. Не вважаючи на літню пору відчитова сая „Бесіди“ була вперть виповнена. При відчиту відбулась жива дискусія, що тривала до 9 год. вчора. Станиславський „фронтіст“ відчит „Боготування“, а приводу чого референт ані присутні забули не поклали в розпуку. Відчит І. Кедрина закінчив відчитовий сезон „Бесіди“.

Гірка — Ів. Франкові. Місцеві читальня Просвіти влаштувала святковий концерт у честь Ів. Франка. На програму аложилось 5 пісень у виконанні хор. „Думка“, промова м-ра Дилєнса, декламації Табачинської, Погрібною та Галицького й іспемізація „Великих Років“ Ів. Франка. Свято полишило надзвичайно мало враження, жаль лише, що публіки було дуже мало. Замітне, що в Станиславові від кількох літ ставляться громадяни до Франківських свят з неоправною резервою. Інший нарід, колиб мав Франка, записував би битком святковій сая — у нас воно йнакше!

„Свято Моря“ в Ямниці. Ми, неділі відбулося в Ямниці величаве свято в честь Українського Моря. За прикладом інших місцевостей у краю пішла Ямниця і добре було би, щоб за Ямницею пішла вся Станиславщина. Культ моря для нас дуже важна справа: треба в цьому напрямі переорієнтувати психізу націю, щоб не повторився випадок добровільного арешта Криму. бо він — мовляв — „татарський“! Треба та переорієнтувати наскрізь плугаторську націю, щоб вона добре зрозуміла, що без „ліна — моря“ вона у сая не дістанеться ніколи, що без моря майбуття Українська Держава сильна не буде/Усі ці справи поручає у промові ред. Катамай. Крім тої промови на програму аложилось такі точки: декламації Ядві Каратницької, Дейчаківської та маленького Катамая, сольоспів Дула Яної і Ткачунівної та низка пісень у виконанні хор. „Думка“. До найкращих точок зачислюєм декламацію Л. Каратницької, що заблистала своїм величезним декламаторським талантом. Захоплена публіка доти оплескувала її, аж вона мусіла декламувати над диток („Іван Вишеньський“). Дейчаківська декламувала збірку поезій, ажанних з морем, теж гарно. Маленький Катамай чувся так, якби мав не 5 літ, а бодай 25. Із солісток краще зійшла Дула Яної, що вже вліла за короткий час виробити собі добру омілю. „Думка“ співала добре, хоч у деяких піснях відчувались делотичення. Ціле свято випало надзвичайно ймпозантно і ролю пропагатора української морської ідеї сповнило якслід. Публіки збралось дуже багато, не зважаючи на дощ.

З життя товариств. Ми, четверга відбулась загальні збори Т-ва „Станиславський Боян“. До нового Виділу увійшли: проф. Ленкий, голова, інж. Пилуо заст. голова, м-р Миянтюк, секретар, проф. Смолинський, ескорбін, дир. Недільський, диригент, проф. Крижанівська, заст. диригента, як члени аудіту: проф. Бойнуз, п. Солушівна і п. Приххалівна. Наскрізь річ-ва дискусія дав надію, що новий Виділ приступить до праці із адовоною енергією і тимчасим „Стал. Боян“ знову займе в нашому місті таке становище, яке займати повинен.

З цирку Станєвських. До нашого міста літає пара Станєвських, що вітшається спеціальною популярністю в широкіх кругах міста. Зпоміж безлічі точок бай-траше враження роблять вправи подружжя Брегів, особливо на драбні, держаній на ногах без підтримки рук. Малий японець мпонує силою і зручністю, три сестри „Вану“ „белогістію“ свого тіла. Добра теж трезура коней і пеіа. Лідія Діла захоплює вправами на лівні. Норєвський-Ножица розомішує добрими жартами і інші точки на такому рівні, що оглянути їх варто. Публіки української більше, як на деяких вистазах у „Соколі“.

РАВА РУСЬКА.

Дитячі садки. Не зважаючи на енергійну акцію Ради ПСК Р. Р. у Раві Руській, акція освоювання дитячих садків не нашла поміж громадянством, зокрема поміж тими, що стоять у проходах наших сільських урядових, адежних провудів. Дотепер з пілого раз-ного Раді внесли подання на освоювання садків та-ї місії: 1. Вайбіре, провідницею іменовано п. Кузьмівську Софію, 2. Вілька Вербицька, пров. п. Предуїна Аля, 3. Віла, 4. Річниця, пров. Литвин Осип, 5. Хачані, пров. Дайка Марія, 6. Делатир, пров. Жуківна Олія, 7. Немпрів, пров. Сірко Ярослав, 8. Тететівська, пров. Ковач Ірина, 9. Вілька Мазовецька, пров. Хомія Прасковія, 10. Динська, пров. Предуїна Кат-ри, 11. Урна, 12. Василів Великий, пров. Четкевич А-настасія, 13. Тиглі, пров. Кухта Анастасія, 14. Крив-ля, пров. Криса Євгенія, 15. Корчі, пров. Галько Єв-фросія. Позатим зголосили ще створення садків Синь-ковичі, Брамля і Монастирок і для агадальних сіл брак провідниця. Для деяких сіл тут, отароство вже вида-ло дозвіл на отворення садків і їх на диях Рада По-вітового Союзу Кружків отворить. Якщо б де були про-відниці без заняття, можуть зголоситися негайно до ведення садків у равському повіті.

Районний попис аматорських гуртків. Для засти-заування праці в аматорських гуртках у равському повіті відділ Філії „Просвіти“ в Раві Руській рішив пе-ревесті районний попис на усіх існуючих аматор-ських гуртках. Перший такий районний попис від-бувся в неділю 27. червня п. р. в Піддубцях для угнів-ської судової округи. Другий такий районний попис для талевської судової округи відбудеться праз доповідно в місяці липня, а в серпні до повітового зма-гання стануть лише ті гуртки, що відбудуть перше місце.

В. Шановних Авторів і Дописувачів просимо закиди пам'ятати, що рукописи треба писати тільки на одній сторінці, чітко й виразно, зали-шки між рядками відступ (т. зв. інтерлінію) і живати паперу, на якому чорнило не заливає. Рукописи, що не відповідають цим вимогам, Редакція може використати тільки з трудом.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Попис елевів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка в Перемишлі. В диях 9. і 10. червня п. р. від-бувся попис-покази пілорічної праці не тільки еле-ва але і професори Філії В. Муз. Інституту ім. М. Ли-сенка. Інститут має і серед українського громадянства Перемишля, і далеко поза Перемишлем, і серед чужин-ців добру славу, доказом чого може послужити хочби цей факт, що з неукраїнців посилають своїх дітей ту-ди на науку музики та приходять на імпреан, що їх інститут улаштує. Завдяки висококваліфікованому (чительському) обору під проводом дир. д-ра Василя Зетвицького вже від кількох літ Інститут стоїть на ду-же високому рівні. — В перший день відбувся попис елевів років: 1, 2, 3 і 4 років та 1. сер. До попису ста-нуло 26 елевів, з того 18 форт. і 8 скрипки. Усі дуже до-бре витримали пробу. З кандидатів на піаністів (ок) слід відзначити Велосову В. з 4. н., Ожикію Е. з 3. н., Георгієвську Н. з 4. н., Колесенку М., Колесенку М. та Кушніра В. Зі скрипачів Гонтарського І. Пописи першого дня закінчили три елєви, що відіграли Тріо фемоль ч. 1. Гайдна: Заблонський В. з 4. н. — скрип-ка, Гринишин О. з 1. с. — віолончель і Демчук П. з 3. с. — форт. Всі три кандидати визнали, що їх музична майбутність велика. На окреме вирішення заслугове-дує спосібний чейст Гринишин О. — Другий день — це був „Музичний вечір“, у якому взяли участь „дси“ з елевів Муз. Інституту. Програму виконало 17 елевів з 4. н. 1. с. 1. з. 2. з. і 3. с. років, з того 12 форт., 3 скрипки та 2 віолонч. Показ загальний рівень пілого музичного вечора вибирався продукція молоденької, але вже в Перемишлі аналог адежних піаністичного міс-тешта Лесі Валентинівної, в якій зійшлися небуденні здібності з азнаменитою школою. Далше треба від-значити: Лихович Н., Альтеріану П., Демчука П., Паловську З., Сушко Ір., Зольцбергину Л. та Гіжон-ську І. Зі скрипачів теж молоденького, д. талановито-го Заблонського В. З віолончельців, очевидно, Грини-шина О. та поважно й успішно працюючого Дуду М., що знаввав одну з найтрудніших річей чельової літе-ратури. „Суті“ Ваха. Виследи пописів елевів вказують, що вони проходять добру школу під проводом своїх професорів. Пописом прислужувалась доводі численнію бравра публіка, яка зайвий раз переконалася, що ві-елєви, які професори дурно часу не тратають, але пра-цюють тільки для піднесення музичної культури. З правду цього попису приходиться занотувати сумну

ВІДУКИ ДНЯ.

Прогавлена нагода.

Пані Сімпсон, князь Віндзор — ось пара людей, що довгий час не сходила зі шпальт га-зет і з уст людей. Після їх вінчання — людсь-ка трохи успокоїлася, але все таки то тут то там ще пробомкують. То якийсь відчит про жінку, що валить престолі, то якась книжка про короля, що замінив королівський балдахим на подружний пантофель, то це, то те.

Люди з фантазією почали робити інтереси на популярності коханців, появилися книжками аля Сімпсон (16 зол. на рати), сорочки аля Вінд-зор (4.50 готівкою), а за рік може появиться щось „аля“ і в дитячій конфекції.

Але все це тинь фантазії супроти того, що вдумав якийсь станиславський жидок...

„Шановний пане Віндзор — написав він одного дня — ви і я в однаковій знайшлися по-ложенні. Вам не хотів дозволити на женячку зі своєю „Кате“ Болдуїн, а мені таки звичайний бовван, майбутній мій тесть. Він каже, що як буду мати сто фунтів штерлінгів (моя адреса: Станиславів, Стараваколина 10), тоді видасть за мене свою дочку. Ох, пане князь, що то за дівчина. Під хайрем кажу — Ваша Валюся пер-ша, а зараз за нею моя Салюся. І через дурних сто штерлінгів вона пропаде для мене на віки. Що ви на те, пане Віндзор?! Коли Ви нічого, то я буду труп!

З поважайням

Ілько Капурець.

Часописи повідомляють, що пан Капурець дістав від пана Віндзора відповідь на переказі і може вже женитися.

От, що називається фантазія, орієнтація і купецький хист!

Гей, братя родимі! Чи не краще булоб, щоб та сотка фунтів була опинилася в руках украї-ниці і збільшила наше національне майно! Адже Ілько не мав найменшої підстави порівнювати себе з Віндзором! Не входили тут у гру прес-ті жеві мотиви, чи резигнація з родових прав. Звичайна собі історія з бідаком і багачкою, я-ких тисячі трапляються щороку по наших селах, хоч про них князь Віндзор не знає і не буде знати.

Зате аж проситися, щоби якийсь Матков-ський, Боднарівський, чи Висоцький, шляхтич з діда прадіда або й далі написав таке писмо до князя.

Як легко було:

„В. К. Милосте! Ваше положення і моє — дві каплі води. Ви шляхтич — я шляхтич і обом нам жорстока традиція робить перепони на до-розі до щастя. Полюбив я Параню Шур з дру-гої парафії, дівчину з плебсу, але мої батьки і загалом шляхта не хоче про те чути. Гроять утратою прав до клейноду, до свічки в церкві, а на будуче до ношення плащениці. Сто фунтів допомогло мені цю перешкоду взяти і скинулоб з моїх грудей сто кілограмів суму.

Зі шляхотським привітом...

(і підпис із усіма придатками.)

Я переконаний, що булоб удалося. Анальо-гія аж бе в очі!

Але ми все — аоо пэно, або й ніколи...

Галактіон Чіпка.

вістку, а саме, що Філія В. Муз. Інституту ім. М. Ли-сенка в Перемишлі тратить одну із найкращих профе-сорських сил та азначного управителя Інституту в о-собі дир. д-ра Василя Витанського, що з кінцем цього шкільного року покидає Перемишль.

Н.и.

Канцелярія Філії „Просвіти“ в примітку. В одній з кімнат, які тепер займає відділ М. С. мала канцелярія Філії „Просвіти“ безплатне приміщення. В місяці квіт-ня п. р. дирекція „Віри“, віднаймивши цілий льохаль Маслосоюзів, виповіла Філії займалу нею кімнату. Цілий місяць Відділ Філії „Просвіти“ зраз з урядовця-ми робив усі можливі заходи, щоб десь примістити кан-целярію, без якої просвітницька робота в повіті зовсім неможлива. Та, на превеликий жал, хоча в Перемишлі є кілька національних домів, великих та гарних, нема приміщення для канцелярії „Просвіти“. Нема примі-щення для установи, якої завданням є ширити освіту і культуру, для установи, що є матір'ю і „Віри“ і Ма-слосоюзу і Народного Дому і всіх наших економічних та культурно-освітніх установ. Грошей Філія „Просві-ти“ не має настільки, щоби в якийсь жидівській кам-лиці винаймати кімнату на канцелярію. Вкінці дирекція Українбанку „Віра“ рішлася прийняти і примістити канцелярійний інвентар (столи і шафи в актах) в пе-редсілку своїх бюр — очевидно, без урядовця. Та уря-довці силою обставин, аязаних з полагодженням орга-нізаційних чи канцелярійних чинностей, змушені були заскакувати до цього передсілку-канцелярії. Селяни-читальняники, які по кільканадцять, а то й по кілька-десять денно приходять до канцелярії в різних про-світницьких справах, дивуються, як це може бути, що в Перемишлі нема приміщення для „Просвіти“. Деякі з них, що мають гарні власні читальніні домів, запро-шують канцелярію Просвіти до себе. А урядовим не дуже приємно сидіти в цьому передсілку, бо деколи це робить враження, що вони виконують роль придаєри-ків (бо селяни, що приходять до каси Українбанку „Ві-ра“, часами питають їх, чи можна зайти до каси). Нар-то би пригадуватися, чи не слід би зайтися до будови Просвітницького Дому. Правда, засобів нема, площі нема, але світ не без добрих людей. Найтяжче рушити з місця. Треба кинути гасло „Народ собі“ — то діло піде.

40-ліття читальні у Вишатичах. Село Вишатич, по-ложене на лівому березі Сяну, колись чисто українське, сьогодні в двох третинах уже польське. В початках другої половини мина. століття місцевий дідич спрова-див до Вишатич кілька родин мазурів і поселив їх на краю села, від Перемишля. Зчасом почали вони поши-рюватися та через мішані подружжя польонізувати се-ло. Тіа застрашаний польонізації Вишатич почав у 90-их роках мина. століття протиставитися тодішній на-рох о. Захарієвич, що належав до найповажніших су-спільно-політичних діячів не тільки Перемишля, але і Галичини. Цю польонізацію адалось йому на якийсь час здержати. За його починком повстала в р. 1896 чи-тальня „Просвіти“, згодом поанткова каса та вбудов-вано Народний Дім, що сьогодні стоїть на границі між польською та українською частиною села, ваче обо-ронний мур. Дешо пізніше засновано „Січ“, а по війні Районову Молочарню. Завдяки невпинній праці о. За-харієвича Вишатичі скоро стали найкраще зоргані-

зованим селом та належали до найсвідоміших сіл у по-літі. Та прийшла руйнівницька війна, яка знищила все і село зрівняла з землею, так, що тільки з великим трудом прийшлося відбудовувати знищене. Не стало й о. Захарієвича між живими. Приходили по черзі різні священники, але вони вже дуже мало цікавилися суспільним життям села. Почалася знову скріплена по-льонізація, головню через мішані подружжя. В неділю 13. червня п. р. читальня „Просвіти“ у Вишатичах свят-кувала 40-ліття свого існування. Аранжери цього свя-та приготували все, щоб воно випало якнайвизначні-ше та щоб залишило по собі якнайкращі враження. З Перемишля прибуло на свято 9 представників україн-ських культурно-освітніх та економічних установ на-чолі з головою Філії „Просвіти“ д-ром Хробоком. Деле-гатів при візді до села привітала кімна бандерія на 30 конях, а коло Нар. Дому прийняв їх хлбом і сіллю одія в живучих ще членів основників Ярешко Семен. По Службі Божій і папакхиді за померлих членів чи-тальні, яку відправив о. Гринишин, учасники ювілею пішли походом на площу, де відбулася святочна ака-демія. На академію зложився така програма: „Просві-тиський гимн“ і піднесення прапору, історичний на-рис читальні, що його подав член-основник Ярешко Семен, промови і привіти: від Матір'ювої Т-ва і Філії довшу та змістовну промову виголосив д-р Хробак та вручив п'ятом живучим ще членам-основникам поче-сні грамоти, від Української Школиці інж. Артимович від Народного Дому і П. Н. К. УНДО п. Сенечко, від Українбанку „Віра“ д-р Віня, від Повітов. Кр. Р. ІІІ. п. Нагайський, від читальні в Болестрашчах п. Ков-алисько, від читальні в Торках п. Малай, зкінці від у-країнської кооперативної товариства дир. ОСУК інж. Отани-мір. На дальшу програму зложився продукції хорів з Торка, Бушкович і Вишатич та декламатії. В міжа-сі промовляв і о. Гринишин. На закінчення від україн-ського громадянства промовляв д-р Загайкевич. По святі відбулися фестин та забава. На цьому слід би цей допис закінчити, та годі це зробити, не заіотувавши сумного факту, який у відносинах у Вишатичах віді-грає немалу роль. Аранжери свята, в цьому випадку відділ читальні, бажаючи, щоб свято випало якнай-більш торжественно, звернулись до свого пароха о. Гринишина з проханням, щоб запросив сусідніх оо. па-рохів та деяких священників з Перемишля, до яких громадяни Вишатич ставляться зі спеціальною пошаною, на те, щоб вони своєю участю в релігійних відпре-вах та активною участю в ювілею читальні причини-лися до піднесення не тільки національної свідомості, але й релігійного духа населення. Та о. Гринишин, хоч обіцяв це зробити, нікого з священників не запросив, про що згодом аранжери свята довідалися. Причиною такої поведінки о. Гринишина було мабуть те, що він на кожному кроці і при кожній нагоді закидує грома-дянам Вишатич, головню членам читальні, мовляв, „ви комуністи“. А тепер насувається запит: Чи комуністи хотілиб і чи в їх інтересі було би звеличувати ювілей читальні та загалом підносити духа українців у Виш-атичах саме участю більшої кількості духовенства? На це питання нехай дасть уже хто який відповідь, бо комунізм і пошана для духовенства, в нашій епоху не може поміститися.

Н.и.

Спорт.

МІСТЕЦТВА ОКУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛІВІВ. Потем'ї Б — Черні 2:1 (2:0). Погода грає в обиду Матіасам і Драгерам.
ЛІВІВ. Норона — Гасмонен 2:2. Слаба гра Гасмоненів, але слаба, але амбітна Корона.
ЛІВІВ. П. Сома — Чувай (Переминші) 2:1 (2:0). Як виграна вже нічого не допоможе Соколов, то він очевидно мусить покинути О. Л. Ного співзв'язником у чужості буде ймовірно Р. К. С.

ТАБЕЛЯ ОКУЖНОЇ ЛІГИ.

3. Ресовіа 22 35:9 68:25

2. Україна	22	33:11	78:31
3. Гасмоней	21	24:18	80:25
4. Черні	22	24:18	63:47
5. Пальонія	21	24:18	85:33
6. Чувай	22	23:21	56:32
7. Огіско	21	23:19	46:50
8. Погона І В	22	20:24	44:55
9. Лехія	21	14:28	27:43
10. Корона	22	14:30	29:48
11. Р. К. С.	22	14:30	28:50
12. П. Сома	22	12:32	40:65

ВІСЛІДИ ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

ХОЖУВ. А. К. С. — Л. Н. С. 3:2 (1:0).
КРАКІВ. Краковія — Гарбарія 4:0 (2:0).

ЗА ВХІД ДО ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ

РЯШІВ. Ресовіа — Уніа (Люблин) 8:0. М'ятеж Люблина виявив дуже низький рівень. Ресовіа виграла зовсім заслужено високо.
КРАКІВ. Подгуже — Напшуд (Ліпін) 5:2. Несподівана виграна Подгужа над плесським, в якому грає аж 3 репрезентативні грати Польщі.
СПОРТОВІ НОВИНКИ.
ПРЯШІВ. Русь — Славія (Прийшів) 4:2. Амагання обох дружин відбулися у Пряшеві.
У кваліф. турнірі за вхід до чеської Ліги Пардубиці перед Філяковом і Чехіє Карлін. Лігні в ДФЦ, але ця табелька ще може перевернутися нагами.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Направа жіночих торбинок

за продаж наймоднішої шкарп'яної гадзятери по найнижчій ціні тільки в
Робітні Римарсько-Галинтерійній
Н. БАРЕР, Львів, Сикстуська 2,
побіч фірми Саломандра.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

НАДІВІРНА:

1. VII. Муж двох жінок.
2. VII. Ніч під Івано Кушала.
3. VII. Під курателем.
4. VII. Довбуш.
3 Надвірної іде Театр до Биткова, Делітчина, Миколачина і Вороти.

Молодий Український Театр „Заграва“ ГИНАНИ:

1. VII. Тарас Шевченко.
Управа театру приймає три молоді панчотки. Зголошення з фотографією і коротким описом життя елати на знісе подати адресу.

Зелений Театр:

Четвер, 1. VII. год. 8. веч. Виступ Театру Атенеум „Школа жінок“ із Ст. Я. роком.

П'ятниця, 2. VII. год. 8. Виступ Театру Атенеум „Школа жінок“ із Ст. Я. роком.

Субота, 3. VII. год. 8. веч. Виступ Театру Атенеум „Воманій і міністр“ із Ст. Я. роком.

Неділя, 4. VII. год. 8. веч. Виступ Театру Атенеум „Воманій і міністр“ із Ст. Я. роком.

ВОВНИ — наймодніші гатунки і коліри — ДІМВОЛІЧКИ — Львів, ул. Сикстуська ч. 2 (побіч брами). Розплатна наука, найновіші журнали.

КІНА.

АПОЛОН: „Королівський вальс“ із Віллі Фортном.

АТЛАНТИК: „Король прощав“.

ВАНДА: „Виграний дит“, „Малі герої“.

ГРАЖИНА: „Вампир у вальс“, „Тисяча тактів вогани“.

ЕВРОПА: „Діма в портрету“.

КАСНО: „Поезія“ із Роб. Тейлором і Барбарою Стоуїт.

КОПЕРНИК: „Данило Буя“ (Джордж О'Брайн), „Котай і не плачі“.

МАРУСЕНЬКА: „Закаменілий зіс“ „Подружжя подружжя“.

МЕТРО: „Валеса“, „Жінка чи секретарка“.

МІРАЖ: „Герої Сибіру“.

МУЗА: „Тимчасовий перед шлюбом“, „Веселий дошкуч“.

ПАЛІО: „Вен Гур“.

ПАКС: жетинія.

ПАІ: „Генерал Суттер“.

РАІ: „Страшний дівр“.

СВІТ: „Дімота Джона Ельмана“ та ревія.

ОТІЛІВІ: „Поворот Франкенштайна“ (ревія).

ТОН: „Мотивний Ідеаль“ і додатки.

УТІХА: „Нічний часи“ і ревія.

ХІМЕРА: „90 хвилин постою“, Гарді Ліл.

ФОТОПЛАСТИКОН.

(пл. Маріївська 5).
„Синілія“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 1. липня 1937.

БЕРЛІН (357) 14.15, 15.00 Розр. музика, ВІЛГОРОД (437) 18.30 Скрипка, 19.30, 20.00 Нар. пісні, 20.30, 21.00 Гумор, БУДАПЕШТ (550) 12.05 Орк. концерт, 18.00 Скрипка, 19.00 Нар. пісні, 22.05 Циг. музика, ВІДЕНЬ (507) 15.15 Музика для молоді, 17.30 Любовні пісні, 17.50 Скрипка, 20.45 Амор. пісні, ДАВІШЛІНД-БЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Біографія, 20.10 Розр. музика, КОШІЦЬ (289) 18.30, 17.05 Для Закарпаття, МІЛІАНО (369) 17.15 Вок. концерт, 20.40, 21.00 Розр. музика, 22.00 Форт. МІНХЕН (405) 16.15 Розр. музика, 21.10 Нар. пісні, 21.35 Андерсонові казки, ПРАГА (470) 19.35 Відськ. пісеньки у як. вок. квартету, 20.05, 21.00 Галерея вистави у присутності преа. Бенеша, РАДІО ПАРІ (164) 12.30, 13.45 Орк. концерт, 13.15, 15.45, 19.45, 20.30 Спіл, 19.15 Спенза, 21.00 Двофорт. музика, РИМ (421) 17.15 Трагед. з Ріо де Дамейро: Іт-браз. концерт, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 Комедія, 23.15 Танк. музика.

П'ятниця, 2. липня 1937.

БЕРЛІН (357) 17.00 Скрипка, форт., 18.00 Вечірній гомін, 21.00 Розр. музика, ВІЛГОРОД (437) 21.30 Аріа та пісні, БУДАПЕШТ (550) 12.05 Вок. концерт, 14.20 Концерт симф. орк., 18.30, 19.00 Циг. музика, 20.00, 21.00 Бутякаві твори, ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.10 Розр. концерт, 17.25 Спіл, 19.25 Веселі амагання, квартет сол., 22.20 Клімєнсові концерти Баха, ДАВІШЛІНД-БЕНДЕР (157) 15.15 Дітоті пісні, 16.00, 22.30 Розр. музика, 18.00 Концерт естонського акад. хору, КОШІЦЬ (289) 18.00 Для Закарпаття, МІЛІАНО (369) 17.15 Танк. музика, 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Легіа роман“ оп. Комітти, МІНХЕН (405) 16.15 Соліста, 20.00, 21.00 Вечірнім музика, ПРАГА (470) 14.00 Давні лім. пісні у супр. гітари, 17.10 Квітоті ес-дур Дюжана, 19.10 „Радуга і Магудена“ суїта Сука у як. фільт. орк., 19.40, 20.00 Нар. пісні, 20.10 Хор, 20.55, 21.00 Концерт фільт. із наг. рокони битий під 360-роком, РАДІО ПАРІ (164) 13.15, 17.45, 19.00, 19.30, 20.30, 21.00, 21.30, 22.00 Спіл; 14.30, 15.00 Театр Уліи, 17.30 Форт. ресіталь Колетті Гаво, 19.15 Скрипка, РИМ (421) 17.15 Камер. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 Симф. концерт, ШТУТГАРТ (523) 21.15 „Парне і Олена“ оп. Глаука.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 1. липня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з плнт, 7.00 Реліг. денник, 7.10 Музика з пл., 11.30 Король Карло II в поворотній дорозі до Румунії, 11.57 Сигнал часу, 12.08 Полудн. денник, 12.15 „Хробачарні для домашньої птиці“ гутірка, 12.25 Розр. орк., 13.35 Легка муз. з пл., 14.40 Спорт. порадики, 14.55 Львів. біржа, 15.00 Музика з пл., 15.35 Львів. біжучі вістки, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Для дітей: Казки Кіплінга, 16.15 Хор залізничників з Львова „Сирена“, 16.45 „Вітанинний дені“ гутірка, 17.00 Відпуот і армарок з Будиславі, 17.30 Повуз.

концерт, 17.50 Спорт. порадики, 18.00 Місто на двох берегах — гутірка, 18.10 Муз. опер. в скор., 18.30 Загальна скрипка, 18.40 завітніша програма, 18.45 „Любавний спорт. вісти, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уліи: „Твир єдності і згоди“, 19.40 Актуальна гутірка, 19.50 Спорт. вісти, 20.00 Концерт лекої муз., 20.45 Веч. денник, 20.55 Річний вісти 21.05 Танк. муз., 21.45 „Остання перемога“ рецитал., 22.00 Концерт солістів, 22.50 Останні вісти веч. чиница, Метероп. комуїтат, Огляд преси, 23.00 Танк. муз. в плнт, 23.10 1.40 Концерт.

П'ятниця, 2. липня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з пл., 7.00 Реліг. денник, 7.10 Муз. з пл., 11.57 Сигнал часу; 12.03 Полудн. денник; 12.15 Війми з фільми „Парада любови“ планти; 12.20 Комуїкат львів. Річний вісти; 12.25 Концерт; 13.55 Легка і популярна музика з пл.; 14.35 „Троха пісн, троха слова“, скрипка для дітей; 14.55 Львів. біржа; 15.00 3 балетової музики, гр. пл.; 15.35 Львів. біжучі вістки; 15.45 Госп. вістки; 16.00 Розмова з хором; 16.15 Концерт солістів; 16.45 Репортаж з Париської Вистави; 17.00 Концерт орк. зарш. Фільм; 17.50 „Модерн“ гутірка; 18.00 Турнір інформатор; 18.05 Істор. марш — пл.; 18.30 „Моді“ — гутірка; 18.40 Завітніша програма; 18.45 Люб. спорт. вістки; 18.50 Актуальна гутірка; 19.00 Камер. концерт Ф. Шуберта; 19.30 Спорт. вістки; 20.00 „Властний паш“ муз.-літер. евідіція; 20.45 Вечір. денник; 20.55 Актуальна гутірка; 21.00 Танк. музика; 21.45 „Річний образи“ відчит; 22.00 Веч. концерт; 22.50 Остан. вістки веч. денника, Метероп. вістки, Огляд преси; 23.00 Танк. музика з пл.; 24.00—1.00 Концерт.

Подяка.

Приблїті горем через втрату Найдорожчого Мужа та Брато, ПЕТРА ЦЕВРОВСЬКОГО, що помер 30. травня ц. р. в Романіві, спїшимо зложити цією дорогою найсердечнішу подяку всім тим, що в такій важкій для нас час знайшли в своїй стороні шире прихиль, віддаючи останню послугу Покійникові.

В першу чергу широ дякуємо Вселенним Отцям: о. деканові Григасіві, о. парохів Ратичеві, о. Кравчуків та о. Подоланчуків за відправу Служби Божої, Панахиди та проводи похорону.

Далі складаємо шире подяку всім, що приїздили в Тернопіль, щоб товаришити Покійникові в останній його мандрі. Зокрема дякуємо представникам влади: Вік. стар. Герасимовичеві, д-рові Мазурові, секретареві Пов. Ради, лікаторові Антоїчкови, а надто Вік. п. Презесові Окр. Суду Гостюшевському, прокураторові Голембюшевському, Ізясинірові Киятківському, командантові постерунку Слабому і стерш. постер. Рачинському.

Сердешна дяка о. парохів Ратичеві за ширі прощальні слова біля хати та п. Врублеві, делегатові Пов. Ради за промову над могилою і хорів з Ходячкова Малого, що під диригентурою п. Томаша прегарно виконав похоронні пісні в часі походу, Служби Божої та похорону. Жінка, Брат і Сестра з ріднею.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ІНОВАНОВОГО КОНЦИПІЕНТ...
ме під 15. липня адвокат біля...
Зголошення до „Діла“ під „Доб...
тика“.

ЛІКАРСЬКУ ПРАКТИКУ відсут...
корисно сараа українцєві. Зголо...
листові до Адмін. „Діла“ під „Д...
11—1

РІЖНІ

БОН-ТОН вимагає чистої гардер...
комірців із пральні Кульчицької...
чашівська 117. 63—6

РОБОЧІ УБРАННЯ І ПЛАЩІ най...
ше джерело Вирібна „ПАЛІОМ“, 15,
Гетьманська 22, побіч Музею. 112—10

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ спортові, ш...
ні у 18 редях 2.60—7.90, підштанці...
рові з сирого шовку, подаїні клас...
крої 2.75. Фабрика біла „Астра“...
Сикстуська 2 Львів. 1218—1

КУПЕЛІВКИ на шельвах і золотий...
кож для дитини все на літо і...
„Світ Дитини“ „Świat Dziecka“, — 6...
туська 2. 121—1

ОГОЛОШЕННЯ.

БРИТВИ

найліпші, гварантовані, світових марок продає по найнижчих цінах оказійно фірма

С. ФЕДЕР

ЛВІВ, Сикстуська ч. 7
Коперника ч. 15 а

КІР

Львів, Усїського 6

Тел. 280-88

Станіславів, 3-го Мая 4.

ПЛЯНИ

КОШТОРИСИ

Б У Д О В И.

Шукаєте праці? --

Певно найдете її, якщо даєте оголошення до нашого щоденника

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошені шпальти

1 см. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошені

вол. 0.25

1 см. одношпальтовий з тексті і дошикал

вол. 0.60

1 см. одношпальтовий на першій сторінці

вол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кореспонденція по

купно, продаж, винайм і т. п.

шукають праці

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1

вол. 480.

Остання сторінка 1/2

вол. 250.

Остання сторінка 1/4

вол. 130.

Остання сторінка 1/8

вол. 70.

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видач Видачача Свіжа „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.